

15-1-68

பிள்ளைக்

ஆச்சியர்: படாம்ர்க்ஷீலா

அ. த. சுந்தரசாமி

விலை
30
சதம்

கஜை, இலக்கீய மாத தெழும்

T. Phone: 7140

Final Turning Works

Prop: M. S. MOORTHY

103 Kasturiar Road,
JAFFNA.

சுகல விதமான இயந்திரங்களின்
உதிரிப்பாகங்களை,
கடைதல், புரிவெட்டுதல்,
வெல்டுங் செய்தல்,
லோறி கொசிங் ஜோபின்ற் செய்தல்
முதலியவற்றிற்குப் பிழோடாக
ஷராக்டர் கிங்பிள், கிட்சி, கூறூ
பிளியன், கியர் வில் போன்ற
உதிரிப்பாகங்களை ஒட்டி, கடைந்து
சீர்செய்வதற்கும்

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

பைஸி ரேணிங் வேக்ஸ்

103, கல்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாட்டும்.

தமிழின் போல் இவீமேலும்
நாம் ஏமாற்றப்பட்டது
தயாராயிருக்கிறோமா, என்ன?

உயிருடன் வாழும்
சென்னை முதல் மங்திரிக்குச்
சிலை திறக்கப் பட்டுள்ளது
இரண்டாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி
மகா நாட்டை யொட்டி—

ஆனால்,

உயிரையே தமிழாக என்னிச் சேவை செய்த, உரை
நடைக்கு உயிருட்டிய நல்லை நகர் நாவலருக்குச் சிலை இல்லை!
(சிலைக்கு விலை ரூ: 15,000)

சேவை, தாமோதரம்பிள்ளைக்குச் சிலை இல்லை!
முத்தமிழ் வித்தகன் விடுவானந்தருக்குச் சிலை இல்லை!
சவாமி ஞானப்பிரகாசருக்குச் சிலை இல்லை!

சுயமரியாதையுள்ள ஈழத்துத் தமிழனே இதைப்பற்றி என்ன
நினைக்கின்றார்கள், நீ?

தென்னிந்தியக் குப்பைக் கலைகளையெல்லாம் சுதிராட்டும். ஆகை
வரவேற்றுதின் எதிரொலிதான் இது! வியாபாரச் சாக்கடை
இலக்கியங்களை எல்லாம் ணம் கொடுத்து வாங்கியதின் பிரதிப்பு
பிரயோசனமே இது!

அங்கிருந்து வந்ததுகளுக்கெல்லாம் நிலபாவாடை விரித்து
வரவேற்றுதுடன், சில நபர்களுக்கு மலரே போட்டுக் கொள்ளவித்த
'குரு-சிஷ்ய'த் தனத்தின் சாபத்திடே இது!

சினிமாக்காரர்களுடைய சினிமாக்காரிகளுக்குடைய நிதழ்
சிப் படங்களை நிறையப் போட்டு நம்மை நாமே இளிக்கவாய்ர
கள் ஆக்கிக் கொண்டதின் நேரடி விளைவுதான் இது!

புதிய தலைமுறை சிந்திக்காவிட்டால், சுரண்டுபவன் தமிழன்
பேராலும் கலையின்பேராலும் சுரண்டிக்கொண்டே இருப்பான்.

“அடுத்து பாடுதல் சித்திரம் – வீ
யாதியினைய கலைகளில் – உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் – பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி: 2.

மலர்: 15

ஜனவரி 15-1968

யாழ்ப்பாணப் பொது நூல்நிலையம் அமெரிக்கத் தனிச் சொத்தாகின்றதா?

ஸ்ரீ நாட்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகளுக்கும் பிரமுகர்களுக்கும் ஓர் அழைப்புக் கிடைத்தது. பொது நூலகத் தில் நடைபெறும் செய்திப் படக் காட்சிக்கு வருகை தரும்படி அந்த அழைப்பிதழில் கேட்கப்பட்டிருந்தது. அழைத்தவர் அமெரிக்கத் தகவல் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்; கொழும்பில் இருந்து அழைப்பிதழ் அனுப்பப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் யாழ்ப்பாண மக்களின் பொதுச் சொத்து. எத்தனிதமான தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப் புக்களையும் நாம் அநுமதிக்கக் கூடாது. இவற்றைத் தொடர்ந்து நாம் அநுமதித்துக் கொண்டே போன்ற ஓர் அறிவுகம் நாளா வட்டத்தில் நிலை குலைந்து சீரழிந்து போய்விடும் என அஞ்சகின் கோடு. இந்த நூலகம் எந்த ஒரு வெளித் தேசச் சக்திகளின் எடுப்பிடி ஸ்தாபனமாகவும் மாறக் கூடாது என்பதே நமது கருத்தாகும். ஆனால் அழைப்பிதழின் கூற்றுப்படி நமது நூல் நிலையம் எப் பொழுது அமெரிக்கத் தகவல் பகுதியினருக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை யாழ்ப்பாண நூல்நிலை அங்கத்தவர்

கள் என்கின்ற முறையில் பலர் இங்கு கேட்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்வித்தான் தீர வேண்டும்:

நூலகத்தின் ஒரு பகுதிக்குத் தனது தகவல் பகுதியின் பெயரால் ஒரு சில தளவாடங்களையும் மற்றும் சில வசதிகளையும் வடிகட்டின் பிரச்சாரப் புத்தகங்களையும் அன்பளிப்புச் செய்த ஒரேயொரு உரிமையைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டுதான் அமெரிக்கத் தகவல் பகுதியினர் இந்த ஊடுருவல் திருவிளையாடல்களையெல்லாம் செய்கின்றார்களா என நாம் அறிய விரும்புகின்றோம்.

நூலகத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அண் த் தி ற் கும் அழைப்பு விட அதிகாரம் பெற்றவர்கள் நமது நூலகம் பொறுப்பாளர்கள்தான் என்பதில் எமக்குச் சந்தேகமேவில்லை: ஆனால் அந்த அதிகாரத்தை ‘உதவி’ என்பதின் பெயரால் வேறு எவருமே கபளீகரம் செய்வதை நாம் கம்மா பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. நமது பொது ஸ்தாபனங்களில் உள் விவகாரங்களில் அந்தியர் என்ன காரணத்தைக் கொண்டும் ஊடுருவது நமது மக்களின் ஜனநாயகப் பண்பிற்கே சவால் விடும் ஒரு சங்கதியாகும்: இந்த அந்தி தொடர்ந்து இனிமேலும் நடைபெறக் கூடாது எனக் கட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்:

அத்துடன் செய்திப் படமாகக் காட்டப்பட்ட படங்களில் வியட்நாம் சம்மந்தப்பட்ட படமும் ஒன்று. தனது வியட்நாம் பண்பை உலகிற்கு அறிவிக்கும் அமெரிக்கச் செய்திச் சுருள் அது: காலியல்களையைப் பழி வாங்கிய சம்பவம் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியும். நீக்ரோப் பாடகி செல்வி எர்தா கிட் நேருக்கு நேராக அமெரிக்க ஜனத்திபதியின் சிமாட்டியைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்ட கேள்விகளையும் தமிழர்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலே படித்தறித் துதான் வைத்திருக்கின்றனர். ஆனதினால் தமது வியாட்நாம் ஜனநாயகத்தை இங்கு பிரச்சாரம் செய்வதற்கு பொது ஸ்தாபனமான நமது நூலகத்தில் இவர்களுக்கு இடமளித்தது வெட்டக் கேடு! நிகழ்ச்சிகளின் முடிவில் வியட்நாம் சப்பந்தமான அமெரிக்கப் புத்தகமும் இலவசமாக விணியோலிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது நூல்நிலைய வளவிற்குள்ளேயே இவைகள் யாவும் நடந்தேறிய: இதைத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளுக்கு வாவின்டனில் வென்றை மானிகையில் இருந்தான் உத்தரவுகள் வருமா என்பதையும் நாம் அறிய விரும்புகின்றோம்.

இல்லை ஜனநாயகத்தில் இது ஒருவகை என்றால், சீ.ஏ., இந்தியா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளுக்கும் இந்த ஜனநாயக ஸ்தாபனம் வழங்

கப்படுமா என்பதையும் கேட்க ஆசைப்படுகின்றோம். அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை உண்டா எனவும் வினவுகின்றோம்.

அமெரிக்கா என்றால் என்ன, ரஸ்யா என்றால் தான் என்ன? இந்தப் பிரசாரச் சேற்றுக்குள் நமது பட்டினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொது அறிவு ஸ்தாபனத்தை இழுத்து விடுவது நமக்கும் நல்ல தல்லி, நமது பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஏற்றத்தல்ல.

—தமது பிடக் காட்சிகளையோ அல்லது அமெரிக்க நாட்டின் பிரதாபங்களையோ தமிழர்களுக்கு பறைசாற்ற விரும்பினால் முன் னர் செய்தது போல ஒரு தகவல் பகுதியை இங்கு வைத்து நடத்தலாம்.—தமிழர்கள்தான் புத்திசாலிகளாச்சே!— அதுதான் முன் னர் இருந்த தகவல் பகுதிகளையே மூடச் செய்து விட்டார்களே! —அல்லது நகரமண்டபத்தை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கு தமது நாட்டின் உயர் பண்பாடுகளையெல்லாம் கடச் சுட விளம்பரபடுத் தலாம். இதுதான் நேரான வழி.

இதை விடுத்து உதவி என்பதன் பெயரால் உபத்திரவப்படுத் துவதும் பொது நூல் நிலையத்தைத் தமது பிரச்சாரத் தளமாக்குவதும் அவ்வளவு விவேகமான செயல்ல என்பதை மட்டும் இப்போதைக்குத் சூறிலைக்க விரும்புகிறோம். நூலாகப் பொறுப்பாளர்களும் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும்.

தேசிய அவமானம்!

சென்ற ஒரு சில காலங்களாக ஈழத்துப் பிரபல தேசியத் தினசரிகளில் எல்லாம் இரு குறிப்பிட்ட சினிமா நட்சத்திரங்களைப் பற்றியே புகைப்படங்களும் அவர்களது சினிமாப் பிரபயலங்களைப் பற்றியே புராணங்களும் தொடர்ந்து வெவிவெந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் குளிக்கும்போது கண்ட ஒழிலைப் பற்றியும் அதே நட்சத்திரங்கள் கக்குசிற்கு நடந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் போது கண்ட கவர்ச்சி பற்றியுமே தொடர்ந்து கவர்ச்சிப் படங்கள் போட்டுத் தமிழையும், காச கொடுத்துப் பத்திரிகைகள் வாங்கும் இலட்சக் கணக்கான வசகர்களையும் முட்டாள்களாகக் கழுனிந்து காரியமாற்றுகின்றன. அத்துடன் நட்சத்திரத்தின் மிக நெருங்கிய ‘நன்பு’க்குக் கொடுக்கும் அடைமொழி விளம்பரம் இலவசம் க்யமியாதையும் சிந்திக்கும் ஆற்றலும் துணிச்சலுமுள்ள கல்விமான்களும் உண்மைக் கலைஞர்களும் இந்த விளம்பர மகுடி

வித்தைசீக் கண்டு முகம் சுளிப்பதையும், கிலர் வாய்க்குள் முனு முனுப்பதையும் நாம் அறிந்துதான் வைத்திருக்கின்றோம்.

தனது பிரத்தியேக நண்பருடன் ஒருவரும் சமீபத்தில் சொந்த மனைவியை விவாகரத்துச் செய்து புதுமணம் செய்துகொண்டு புதுக்குடித்தனம் நடத்துப் புதுக் கணவருடன் இன்னெருவரும் வந்ததும்தான் வந்தார்கள், ஏதோ வானத்துத் தேவதைபே வழி தப்பி இங்கு வந்து விட்டது போலவும், அவர்கள் ஈழங்குக்குக் கிக் விஜயம் செய்திருப்பது ஏதோ இலங்கைத் திருநாடு செய்த தவப்பயன்களில் ஒன்று என்பது போலவும் கதை பண்ணி, படம் போட்டு அல்லோல் கல்லோலப்படுத்துவது பத்திரிகையாளர்களின் அறிவையே அவமதிப்படோடு, அவர்களது பேனுவிற்கே கேள்வுமாகும். இப்படியானவர்களைப் பார்த்து நாம் அநுதாபத்துச் சல்பரிதாபப்படுகிறோம்; அவர்களது ‘சினிமா மோக’ அறியாமைக்காகவருந்துகின்றோம்..

சிலைட்டில் தமது அபிமான நடிகர்களின் பெயரைப் பார்த்ததும் ஆரவாரம் செய்யும் விலெடிச்சான் குஞ்சகளுக்கும் நாகரிகமாக அதே வேலையைச் செய்யும் இந்தப் போட்டோப் பத்திரிகைக் குஞ்சகளுக்கும் என்ன வித்தியா மென்பதே நமக்குப் புரியவில்லை அல்லது சினிமாச் சுவரொட்டியைச் சாணியிடத்து அழுக்காக்கும் ரேட்டோர் ரோமியோக்களுக்கும் வெள்ளைக் கடதாசியை தமது பேனுவால் அசிங்கப்படுத்தும் பத்திரிகை ஜாம்பவான்களுக்கும் தரத்தில் என்ன தாரதம் மியம் இருக்கிறது என்பதும் நமது சிந்தனைக்குப் புலப்படவேயில்லை.

ஏற்குறைய இரண்டு தலைகளின் மனோபாவங்களும் ஒன்றே தான் என்பது நமது கணிப்பு, அல்லது மதிப்பீடாகும்.

ஆனாலும் பட்ட தியாகராஜ பாகவதரைப் பற்றி-கொடிகட்டிப் பறந்த பாகவதரைப் பற்றி – அவரது பிற்கால வரலாறுகளையெல்லாம் அறிந்து வைத்திருக்கக் கூடிய தரமான ரசிகளைத் தப்புக் கணக்குப் போட்டு இந்நாட்டுப் பத்திரிகைகள் சினிமாக்காரிகளின் பஜனைக் காவடியாட்டம் மூலம் ஏமாற்ற முனைந்தால் முடிவில் யார்தான் ஏமாறுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் பார்க்கலாமே!

ஏதோ தேடக்கிடைக்காத பெரும் பாக்கியம் நமது தேசத்திற்கு வரப்பிரசாதமாக வந்து வாய்த்து விட்டது போலப் பாலாப் பண்ணி, நடிகைகளையும் அவர்களது பிரத்தியேக நண்பர்களைப் பற்றியும் படம் போட்டுப் போட்டுப் பக்கங்களை நிரப்பி, வளர்ந்து வரும் இளந்தலை முறையினரி நெஞ்சங்களையெல்லாம் நச்சப் படுத்துவது கேவலத்திலும் கேவலம்! மாருகப் பேனுவை

வீசி எறிந்து விட்டு, இதே நட்சத்திரங்களின் 'செக்ஸ்போஸ்' படங்களை சென்னை மூர் மார்க்கெட்டில் கூவிக் கூவி விற்றிலுவது அந்த நட்சத்திரங்களுக்குச் செய்யும் மிகப் பெரிய சேவையாக அமையும் என இவர்களுக்குச் சிபார்சு செய்ய விரும்புகின்றோம். இவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் எனவும் நம்புவின்றோம்.

கலைஞர்களை, சினிமா நடிகர்களை அந்த அந்த அளவிற்கு மதிப்பதும் கொரவிப் பூம் போற்றுவதும் தேவையானதுதான். அதற்கு மாறாக ஏதோ தெய்வாம்சம் பொருந்திய தேவதைகள் எனப் புழுவது, பிடிக்கும் பேனுவை அவமதிப்பதாகும்.

தேசியத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாக்கப் போவதாகப் பம்மாத்துக் காட்டி சமீப காலங்களுக்கு முன்னர் போர்க் கொடி உயர்த்திய தேசியத் தினசரிகள் கடைசியில் சினிமாக்காரிகளின் சிங்காரப் புகைப் படங்களுக்குப் பின்னால்தானு மறைந்து தம்மைத்தாமே இனங்காட்டிக் கொள்ளவேண்டும்?

--பரிதாபம்!

இலங்கையில் பேனுவை நம்பிப் பணிபுரியும் ஒரு நேர்மையான பத்திரிகையாளர்கள் கூடவா இல்லை? என் நாம் அங்கலாய்க்கும் போது, 'இருக்கிறார்கள்; நெஞ்சுரம் படைத்த அப்படியானவர்கள் நம்மிடையே இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள்!' என்றேரு குரல் கேட்கத்தான் கேட்கிறது.

பொறுத்திருப்போம், காலம் வராமலா போகப் போகின்றது?

மலைகை

ஆசியர்: பொன்தீஜீவா

கலை
துவக்கிய
மாதாந்திரம்

60. தீதூர்யார்வீதி, யாழில்பாளை

ஆண்டு சந்த: 4-00

நீங்கள் இந்த நாட்டுக் கலைஞர்களை, எழுத்தாளர்களை மதிப்பவர்கள் என்றால், தயவு செய்து இந்த நாட்டில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளை காக்கி கொடுத்து வாங்கிப் படியுங்கள்.

நீங்கள் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு சதமும் இந்த நாட்டின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சி யைத் துரிதப்படுத்தும்.

கனிப்பிரதி சதம் 30

1000 மேற்கொண்டு வருமா? என்ன் கோர்க்கும் தேவை?

இன்னும் ஆயிரம், நூற்றுயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஏரும் மனிதன் மாறுத தோற்றுத்துடனேயே இவ்வளவில் நடமாடி வருவான் என்ற எண்ணை பல விஞ்ஞானிந்தனையாளர்களுக்குக் கசப்பாக உள்ளது. அவர்களில் சம்பந்தமாக பிராணீயியல் நிபுணரான விளதியிர் விமகேவின் ஒருவர் ஆவர்.

நான் என்னவோ அவ்வாறு கருதவில்லை. ஆரம்ப பாலத்தில் இருந்த காட்டுமிராண்டி மனிதர்களைக் காட்டுவதும் நாம், இப்பொழுது எவ்வளவு வேறுபட்டிருக்கிறோமா, அவ்வளவு வேறுபாடு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தோற்றும் மனிதனுக்கும், நமக்கும் என்றாலும் தற்போது நிலவிவருபடி கருத்து அவ்வளவு சிறந்ததல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அணைவருக்கும் மூனை பெரிதாக இருக்கும்; தலை வழுக்கையாகவிருக்கும்; சுவைப்பதற்கு ஏதை பிடித்து, குழந்தைகளின் தோலைப்போன்று மென்றிடுக்கும். குழந்தைப் பருவம் நீண்ட காலம்

இதுதான் தற்போது நிலவும் தத்துவம், இது எப்படியிருக்கிறது? கேட்பதற்கே அருவருப்பாக இருக்கிற உள்ளது—அதுவும் 20-ஆம் தூற்றுண்டில்—அது வேகமாக பளர்கின்றது என்று கருதிக்கொண்ட போதுமகூட, திரிகால மனிதன் இன்றைய மனிதனிலிருந்து பெரிதம் வேறுபட்டிருப்பான் என்று எண்ண மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை, அப்படியானால், 2000-3000 ஆண்டுக்கு முன்னர் இருந்த நமது முதாதையர்கள் நம்மைக் காட்டிலும், உடல், உள் நீதியாகத் தாழ்வுற்ற வர்கள் என்று எண்ணுதல் சரியாகுமா? பண்டைய கிழேர்க்க அறிஞர்களின் சாதனைகளைக் காணுமிடத்து அப்படிப்பட்ட எண்ணம் தவறு என்பது புலப்படவில்லையா?

எதிர்கால மனிதன் என்னிலும் தோற்றுத்தில் மாறி பாலங்க இருப்பான் என்று எண்ண என் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

—யாகோங் ரோகின்ஸ்டி—

'நாவலர் சிலைக்கு நிதி தேவையா? அதை ஏன் முன்னரே சொல்லவில்லை அன்னி க் கொடுத்திருப்போமே! பரவாயில்லை; இப்பொழுதாவது சொன்னீர்களே; எவ்வளவு தேவை? கேட்டதையெல்லாம் தரத்தயாராக இருக்கிறேன்' எனப் பசிரங்கமாக அறிவித்து, ஈழத்துத் தமிழன் சிலைசெய்யப் பணத்திற்குப் பின் நிற்கவில்லை. சாட்டுச் சொல்லவர்கள் சிலைக்கு விலை பேசகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல மாமல் சொல்லித் தனது துயதமிழ் அபிமானத்தையும் ஈழத்தின் சுய மரியாதையையும் காப்பாற்றிய மெய்கண்டான். அதி பரதிரு.இரத்தினசபாபதி அவர்களுக்கு மல்லிகை தனது மனங் கணிந்தநன்றியறித்தலையும், ஈழத்தமிழர்களில் சுயமாகச் சிந்திக்கும் தேசாமிமானிகளின் வந்தனதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது. ஆசிரியர்

பாராட்டுகின்றேம்

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிமகாநாட்டில் 'ஸும்புகாரில் ஒரு நாள்' என்ற தலைப்பில் கவிதை எழுதி, பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கலந்து கொண்ட போட்டி யில் வெற்றிபெற்றுக் கொண்ட சுலக கவிஞர்களையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றேம், குறிப்பாக கவிப்போட்டியில் பங்கு கொண்டு பதக்கங்களும் சான்றிதழ்களும் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்ட கவிஞர் 'அம்பி' அவர்களையும் கவிஞர் இநாகராஜன் அவர்களையும் நெஞ்சு நிறைந்த பூரிப்புடன் பாராட்டுகின்றேம். ஈழத்துக்கு இலக்கியத்துறையில் அவர்கள் தொடர்ந்து பல வெற்றிகளை ஈட்டித் தருவார்கள் எனவும் நம்புகின்றேம்.

ஆசிரியர்

பெருமைப்படுகின்றேம்

ஏற்றுக்கொண்டுகொண்டு

அந்தனி ஜிவா

(என்னை எழுத்துலகில் நுழையச் செய்தவர் நண்பர் த இராஜகோபாலன். அதே போல அரசியல் உலகிலும் என்னைக் கருத்துனரிச் சிந்திக்க வைத்தவர் நண்பர் அ. ந. கந்தசாமி அவர்களே. இருபது இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நண்பர் அ. ந. க. கவிஞராகவே எனக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர். அவரை எனக்கு முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் புத்தகக்கடைப் பூபாலசிங்கம் அவர்கள் கத்தோலிக்கச் சூழலிலும் பின்னரிசிலும் பிறந்து, வளர்ந்து, சிந்தித்து வந்த எனக்கு அவரது அறிமுகம் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அக்காலம் யாழ்ப்பாண இலக்கிய உலகில் மறுமலர்ச்சிக் கோஷ்டியின் காலம் அ. ந. க. அம்மறுமலர்ச்சிக்குமூலினரில் முக்கியமானவராகக் கணிக்கப்பட்டு வந்தார் அக்காலத்திலேயேதான் நான் அவரச் சந்தித்து விவாதிப்பது வழக்கம். இலக்கியக்காரரான அவருடன் நான் பெரும்பாலும் ஆசியலைப் பற்றியே விவாதித்திருக்கிறேன். அவரது தொடர்பு எனக்குச் செழுமையான சிந்தனைகளை ஊட்டியுள்ளது. அரசியலிலும் எதிர்காலப் பார்வையை விரியவைக்க உதவியது. பல துறைகளில் உழைத்து வந்த நண்பர் அ. ந. கந்தசாமி அவர்கள் தொடர்ந்தும் சிருஷ்டி இலக்கியங்களில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருவது நமது நாட்டு எதிர்கால வளர்ச்சிக்கே நல்ல அறிகுறி புண்டிதத்தரகார்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களைப் பரிசீலித்த போதெல்லாம் ஆப்பரித்து எழுந்து போராடிய பேரை அவரது பேரை. இதை நாடு மறக்காது. சென்ற மாதக் அ. ந. க அபாயகரமான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார் எனப் பத்திரிகையில் பார்த்தபொழுதே இலக்கிய உலகில் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டது. அவர் மீது இலக்கிய நண்பர்கள் வைத்திருக்கும் அன்பிற்கும் அபிமானத்திற்கும் அதுவே அத்தாடசி அம் முது பெரும் எழுத்தாளரினது உருவப் படத்தை அட்டைப் படமாகத் தாங்கி வெளிவந்ததில் மல்லிகை பெரிமதம் கொள்ளுகின்றது)

போமினிக் ஜிவா

வூரி விபத்தின் வைரறையிலே ‘பள்ளிமாணவனுக’ யாழ்ப் பாண நகர் கல்லூரிக்கு வந்து விட்டு மாலையில் கிராமத்தை நோக்கிப் புகைவண்டியில் செல் அடையில் சில சமயம் தன்னந் தனியாக புகைவண்டியில் அமர்ந் திருப்பேன். அப்பொழுது என் கணகள் வயல் வெளிகளையும், தாரத்து தொடு வானத்தை யும் உற்று நோக்கும். உள்ளத் திலும் உடம்பிலும், சுறசுறுப் பூர், துடிதுடிப்பும் நிறைந் தாலம். என்று அன்றைய இளைஞரை கந்தசாமி இளை மைத் துடிப்பின் கவையை இன்று தனது நினைவு அலைகளை இவ்வாறு எழுதுகின்றார்.

அ. ந. கந்தசாமி அவர்களின் எழுத்தில், எப்பொழுதும் துள்ளும் தமிழும், துடிப்புள்ள நடையும் காணப்படும்.

தினகரன் வாரப்பதிப்பில் அ. ந. கந்தசாமியின் ‘‘மனக்கண்’’ நாவல் தொடர் கதையாக வெளிவந்து முடிந்த வாரம். அடுத்த வாரம் நாவலா சிரியரின் குறிப்புரை வெளிவரும் என்று குறி. மிடப்பட்டி ருந்தது. என்ன குறிப்புரை எழுதப் போகிறாரோ? என்று என்னியவாறு அவரைப்பார்க்கப்போயிருந்தேன். அவரை அடிக்கடி சந்தித்து உரையாடுவதுண்டு, நான்.

அ. ந. கந்தசாமி அவர்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். எழுதியதை எனக்கு

வாசித்து காட்டி என் அபிப்பிராயத்தை கேட்டார். அது ‘‘மனக்கண்’’ நாவலுக்கு முடிவுரை. அந்த முடிவுரையின் சில ஆங்கில நாவலாசிரியர் களின் கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். ‘‘கந்தசாமி நிறையப்படிக்கிறார் நிறைய எழுதுகிறார்’’ என்று மனதிற்குள் எண்ணிக்கொண்டேன். அப்பொழுது நான் அ. ந. கவிடம் தெரிவித்தேன்; ‘‘இலக்கியத்தின் எல்லாத்துறைகளிலும் ஈடுபாடுள்ள கந்தசாமி, நாவல்துறையில் கவனத்தைச் செலுத்த தவறிவிட்டார்’’, என்று ஒரு இலக்கிய விமர்சகர் குப்பிட்டிருந்தார். ஆனாலும் அந்த துறையிலும் ‘‘மனக்கண்’’ மூலம் பெரும் சாதனையை நிலைநாட்டிவிட்டார் களே, என்றேன்.

இனிமேல் தான் நாவல் நுறையில் அதிக அக்கறை காட்டப்போகிறேன் என்றார்.

‘‘அதே அக்கறையை உங்கள் உடல் நிலையைப்பற்றியும் காட்டுங்கள்’’ என்றேன். நோயின் கடும் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகியுள்ள கந்தசாமி அவர்நீண்ட நாள் ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்தால் தான் இலக்கிய உலகம் அவரிடமிருந்து நிறைய எதிர்பார்க்க முடியும்.

முதன் முதல் அ. ந. கந்தசாமி அவர்களை சந்திக்க சென்றிருந்த பொழுது அ. ந. க. பெரிய எழுத்தாளர், நம்மிடம் முகம்கொடுத்துப் பேசவாரோ?

என்ற அச்சத்துடன்தான் சென்றிருந்தேன் ஆனால் அ. ந. க. என்னை ஈகழம் - முகழம் மலர வரவேற்று என்னைப்பற்றி ஆவலுடன் கேட்டு, பத்திரிகைகளைப்பற்றியும் எழுத்துறையைப் பற்றியும் அரியகருத்துக்களைச் சொன்னதுடன் இன்று என்னை காணும் பொழுதெல்லாம் பத்திரிகைத்துறைப்பற்றிய அநுபவத்தைக் கூறுவார்.

அ. ந. க. ஆரம்பத்தில் கவனதை மூலம் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்தாலும், பத்திரிகைத்துறை, கலிதை, கட்டுரை, திறுக்கதை, நாவல், நாடகம், இலக்கியவிமர்சனம், ஆராய்ச்சி, கட்டுரைகள் ஆகிய எழுத்துக்குறையின் எல்லாத்துறைகளிலும் எடுத்துக்காட்டக் கூடிய சாதனைகளை நிலைநாட்டியிட்டார்.

ஆரம்பத்தில் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்த அ. ந. கந்தசாமி பொதுவுடமைப் புரட்சிக் கருத்துக்களால் உந்தப்பட்டு, உத்தியோகத்தை உதறித்தள்ளி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ‘‘தேசா பிரீமானி’’ பத்திரிகையில் பணியாற்றினார். அப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டார். இன்றும் அப்பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது ‘‘சுதந்திரன்’’, ‘‘வீரகேசரி’’, ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார். வீரகேசரியில் பணியாற்றிய காலத்தில், அங்குள்ள அச்சத்தொழிலாளர்க்கு ஆசிரியர்கள் போயிருந்தால் அந்தப்

‘‘தொழிற்சங்கம்’’ அமைத்துப் போராட்டார். மீண்டும் தகவல் பகுதியில் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தார். தகவல் பருதியில் வெளியிடப்பெற்ற ‘‘சிறீலங்கா’’ என்ற இதழில் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். தகவல் பகுதியில் கடமையாற்றிய காலத்தில் சிங்கள சட்டத்தின் காரணமாக சிங்கள பரீட்டை எடுக்காமல் வெளியேறிய இவர் ‘‘டிறிப்பிழுன்’’ என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் கடமையாற்றினார்.

‘‘டிறிப்பிழுன்’’ கடமையாற்றிய காலத்தில் திருக்குறளைப்பற்றி புத்தகமாக வெளியிடும் அளவுக்கு நிறைய எழுதியுள்ளார்.

தினப்பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியராக இருப்பது கட்சனமான செயல், ஆனால் அது அ. ந. கந்தசாமிக்கு கைவந்தத்துக்கொண்டு அதில் மிகச் சலபத்தில் வெற்றியீட்டினார். முற்போக்கு வாதியான அ. ந. கவை கட்சிக்கண்களை பார்ப்பவர்களை அதிகம். இல்லாவிடில் இவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஒரு திறந்த பத்திரிகை வெளிவந்திருக்கும். ஆனால், அந்தப் பாக்கியம் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்திற்கு இல்லாமல் போயிற்று. ஆனால் ஈழத்து ரசிகர்கள் செய்த புண்ணி ஃதந்தால் அ. ந. க. இன்று எழுதுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர்கள் போயிருந்தால் அந்தப்

பத்திரிகையில் வெற்றியில் சிந்தனையை செலவிட்டிருப்பாரே யொழிய 'மனக்கண்' போன்ற நல்ல நாவலை தந்திருக்கமாட்டார். இன்னும் நாவல் துறையில் சுவையானவற்றை அவட்டமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம்,

கவிதைத் துறையில் "எதிர்காலச்சித்தன் பாட்டு" 'துறவியும் குஷ்டரோகியும்' 'சக்தியதரிசனம்' ஆகியவை பலரால் பாராட்டப்பெற்றவை. சென்ற ஆண்டு சாகித்திய மண்டலத் தார் நடத்திய 'பாவோதல்' விழாவில், அ. ந. க. வாசித்து அளித்த 'கடவுள் - என் சோர நாயகன்', என்ற கவிதையை, அஷ்டாட்டத்தில் குறிப்புரையாற்றிய தமிழறிஞர், தென்புலோவியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் "ஒரு நூற்றுண்டிற்கு, ஒரு தட்டவைதான் இப்படிப்பட்ட நல்ல கவிதை தோன்றும்" என்று குறிப்பிட்டார்.

சிறுகடைத் துறையில் 'நாயிழுமுகடையர்' "இரத்த உறவு" போன்றவைகள் மறக்க முடியாதவையாகும்.

நாவல் துறையில் மாத்திரமல்ல, நாடகத்துறையிலும் இவருடைய விசேஷ கவனம் எப்பொழுதும் சென்று வருகின்றது. இவர் எழுதிய "மதமாற்றம்" நாடகத்தை போல ஈழத்து நாடகங்கைப்பாதித்தது வேறு எந்த நாடகமும் இல்லை என்னாம். பிரபலவிமர்ச்கரான கலாநிதி கெலாசபதி அவர்கள்

"இதுவே, தமிழில் இது வரை எழுதப்பட்ட நாடக ங்களில் ஆகச் சிறந்த தமிழ் நாடகம்" என்று ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் தேசிய இலக்கியம் என்ற கருத்தைப் பற்றி, அந்த இயக்கம் ஈழத்தில் வலுவடைந்த காலக்கில் கந்தசாமி பல அரியகட்டுரைகளை எழுதினார் அத்துடன் 'எமிலிஜோலா' 'சிலப்பதிகாரம்' 'திருக்குறள்' போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி பர்பரப்பான கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். சிலப்பதிகாரம் பற்றிய கட்டுரைகளை 'திருமலைராயன்' என்ற பெயரில் எழுதினார். அவற்றை இந்திய, மலைய் பத்திரிகைகள் மறு பிரசரம் செய்தன.

பாரதியார் வரலாற்றைப் பற்றி அதிக ஈடுபாடுள்ள இவர்பாரதியாரின் கவிதைகளை ஆராய்ந்து பாரதியார் கூறிய யாழிப்பாணத்துச் சாமியார் யார் என்று ஆராய்ந்து "யாழிப்பாண துச் சாமியார் அல்வாயூர் அருளம்பல தேசிகர் என்ற உண்மையை நிலைநாட்டி னே. இப்பொழுதுபாரதியாருக்கு 'பாரதி பட்டம்' கொடுத்தது யார் என்று ஆராய்ந்து வருகிறார். கந்தசாமி இலக்கிய துறையோடு நிற்காது சமுதாய சீர்திருத்த துறையிலும், சுயமரி

யாதைக் கருத்துக்களை, பகுத்திறவு சிந்தனைகளை பரப்பும் துறையிலும் நெடுங்காலமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்.

இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும்பொழுது தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே கந்தசாமி பல முகங்கொண்ட விஸ்வரூபமாகக் காட்சியளிக்கிறார். எப்பொழுதும் தன் எழுத்துக்களால் நல்ல பயனடைய வேண்டும் என்பது இவரின் அவா "வெற்றியின் இரகசியங்கள்" என்ற மனோத்துவதால் வெளிவந்துள்ளது. இது எல்லா வகையிலும் சிறந்த வாழ்க்கையைப் படிப்பிக்கும் நூலாகும்.

இளம் வயதிலே நோய்க்கு ஆளாகிவிட்ட கந்தசாமி ஊசிமருந்துகளாலும், மருந்து குளிகைகளாலும் தான் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டு கணிசமான அனுபவமுதுவது வியப்புக்குரியதாகும்.

அடுத்த இதழில்

கவிஞர் யாழிப்பாணன்

அவர்களைப் பற்றி

யாழிவாணன் எழுதுவார்

புருடன்ற பாஸ்டர் வேணர்ஸ்

62, கண்டி வீதி,
யாழிப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7239
y.m.c.a. 7151
நிர்வாகி: W.R. ஸ்ரீ வின் போதகர்

★ பஸ், லௌறி, வாடைகைக்கார், பிரத்தியே கேமாட்டார் வண்டிகள், உழவுமொழினிகள், மேட்டார் கைக்கிள்கள் இவை யாவற்றிற்கும் பயிற்சி அளிப்பவர்கள்.

★ வரத்தக வாகனங்களுக்குரிய வருடாந்த பரிசோதனைக் குழுமத்துவமான அறிந்துகொள்ளுக்கள்.

★ வாகன விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் சாரதிகளுக்கு தகுந்த முறையான ஆலோசனைகள் அளிக்கப்படும்.

★ வீதி ஒழுங்குச் சட்டமும் மோட்டார் மெக்கானிஸமும் படிப்பித்துங் கொடுக்கப்படும். தேர்ச்சிபெற்ற பயிற்சியாளர்களை சாவகச்சேரி, பரந்தன்கிளிநோச்சி.

அறிமுகம்

நிக்கோலாய் அசேயேவ்

அக்டோபர் புரட்சியின் அனுபவத்தையும் அதன் வரலாற்றையும் உள் எழுசியூடன்முதன் முதல் கிரகித்துக்கொண்ட ரஷ்யக் கவிஞர்களில் நிகோலாய் அசேயேவும் ஒருவர். அவர் கவிதைகள் ஈடிணையற்ற சிறப்புடையவை; காவிய நூல்கள் தோன்றுவதற்கு இக் கவிஞரின் பாடல்கள் ஊட்டமளித்து உதவின.

‘ செமியான் புரோஸ்கா கோவ் ’ என்னும் இவரது அற்புதக்கதை காவியப் பாத்திரப் படைப்புக்கான முன் முயற்சிகளுக்கு உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.

காவிய மொழியின் இரசினச் சுருக்கமான சிறப்பியல்லான இவரது நடை போற்றப்படுகமுப்படுகிறது. தேவையற்ற காரணமில்லாத விபரங்களையோ, வருணணைகளையோ அசேயேவின் படைப்பில் காணமுடியாது. நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரங்கள் இவற்றின் தலையாய் சிறப்பியல்லபைப் படிக்கப் படிக்க ஆர்வத்தைக் கொறிவிடும் வண்ணம் உருவாக்குகின்றது. அப-

து கற்பனைகள் காலத்தின் புதுமைகளையும், விதவிதமான மனிதரகங்களையும் வாழ்க்கைப் போக்கையும்பிரதிபலிக்கின்றன.

இக்கவிஞர் துடிதுடிப்புமிக்க இளமை ஆர்வத்துடன் புரட்சிசூர புகுத்தின் பிரச்சினைகளைச் சமாளித்தார். நவநவமான சந்தங்களைச் சுவிதைகளில் பெய்து கவை மிக்க தாக்கினார். இவரது கவிதைகள் ஆக்க வழிப்பட்டபடைப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

மாயாக்கோவல்ஸ்கியையும், அசேயேவையும் ஒருங்கிணைத்துப் பேசுவது இன்று வாடிக்கையாகிவிட்டது. அவர்களது பணிமுறைகள், இலட்சியங்கள் உண்று போன்றவையே. ஆனால் முற்று அவர்கள் கொண்டு செலுத்திய முறைகள் வெவ்வேறுன்றை. மாயாக்கோவல்ஸ்கியின் கவிதை ஆவேச வடிவமாகப் பொங்கியையும் நிலைகளில் அசேயேவின் கவிதை அமைதியூடன் மினிரும். மாயாக்கோவல்ஸ்கியின் கவித்துவம் வாசாலகத்துடன் சஞ்சரிக்கும் இடங்களில் இவரது கவிதையின் சந்த இசை நெஞ்சையள்ளும் இருப்பது அதைத் தெரியும்.

சையள்ளும் இனிமையூடன் தவமும். இங்பச் சுவையூடன் மனதையள்ளும் வண்ணம் மாயாக்கோவல்ஸ்கியின் கவிதை நடைபயிலும்போது அசேயேவின் கவிதை சந்த மிகுக்குடன் துள்ளிப்பாய்ந்து செல்லும்.

இவர் இயற்றிய ‘சாட்சி’ என்னும் நூலும் ‘இசை வினக்கம்’ என்னும் நூலும், கடந்த அரை நூற்றுக்குக் காலமாகப் புகழுடன் விளங்குகின்றன. இவரது இறுதி நட்களில் இயற்றிய கவிதைகள் வருங் காலத்தின்றன.

இவரது கவிதையில் மினிரும் இயல்பான தன்மை மேன்மை மிக்கதாகும். இவர் கையாளும் ரஷ்யமொழி தூய்மையான வசந்த கால நீரைப்போன்றது.

இவரது கவிதைகள் ஜந்துபாகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை இந்த மகிழமை மிக்க கவிஞரின் கவிதை படிப்பணியை நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

இன்ராத்தின் உறைவி ம்

— நிக்கோலாய் அசேயேவ் —

இன்பம் இனிதிருக்கும் இடம்சொல்வேண் கேழுங்கள்! அன்பில் அரவணைத்த காதலர்தம் பெருமூச்சில் இன்பக் களியாட்டில் இசைவில் இணக்கத்தி ஸ் உன்னதக் கனவுக்கு உயிருட்டும் யெற்பங்கில் அன்றை அறுவடையில் களஞ்சியத்தை அடைந்திட்ட சின்னமனிக் கோதுமையில் சேர்ந்த இளஞ்சிட்டில் இன்பம் பொதிந்து இனிதுறையக் காணுகிறேன்.

என்றாலும்,

விந்தை பலதோன்றி விளக்குகிற இன்யுகத்தின் சொந்தக் குழந்தைகள்நாம் நம்நெஞ்சில் தோன்றிவளர் இன்பம் இவைதாமோ? இன்னும் பல உளவாம்! மேகத் துட்டுக்கிழித்து மேலிருக்கும் வளிவெளியின் ஆகம் தலைக்கிழித்து ‘ஆகா’ எனப்பாயும் இறுதிநிலை ராக்கெட்டில் இருந்தபடி நவகோளின் திருக்காட்சி காணப்படுவே இன்பம் திகழ்கிறதே!

இலவசமாய் நாம்காண எழிற்காட்சி எத்தனையோ
பொலியும்! அவை நமக்காய்க் கண்பூத்துக் காத்திருக்கும்!
ஆயிரங் கோடிக் கதிர்விரித்து அற்புதம்செய்
ஞாயிறுகள் எத்தனையோ நம்மெதிரே சுற்றிவரும்!
விண்ணகத்தே விரிசோதித் தாரகைகள் வீற்றிருக்கும்
மண்டபத்து வாசலிலே வாய்திறந்த மாகதவ!

துன்பத்தின் கைபட்டுத் தூய்மை இழக்காமல்
காலத்திற் கொவ்வாத கொள்கைகளைக் கைகழுவி
முதுமைதனை அதனுடைய முத்திரையாம் சாக்காட்டை
கொன்றழிந்து அவற்றின்மேல் வெற்றிக் கொடிநாட்டி
என்றும் முடிவுற்ற எதிர்கல நறுமணத்தை
ஒன்றி நுகர்ந்து உளங்களிப்போம் வாருங்கள்!

தாரகை மண்டலத்துத் தனிப்பயணம் முடிந்தவுடன்
நீர்த்தும்பும் விழியின்ன நீஞ்ஞகம் தனைச் சேர்ந்து
பாருலகை வளம்கொழித்துப் பாலிக்கும் தாயிவளை
ஆர்வமுடன் முத்தாடி ஆனந்த பரவசமாய்
பூவுலகிற் கணித்தாகிப் போய்விட்ட வானுக்கும்
தூர வெகுதொலையும் துலங்கும் வெளியிருந்து
விண்வெளித் தோழர்களின் வெற்றி வியந்துரைக்கும்
இன்பப் புதுச்சேதி எல்லாம் செவிமடுப்போடு!

வாருங்கள்!

பாழாய் வெறிச்சோடும் பயங்கரமாய்த் தோன்றுமல்
வாழும் உயிர்த்துடிப்பும் வல்லமைசேர் இளமையுடன்
கொள்ளை அழகு குலவும் திருக்கோலக
கண்கொளாப் பேரழகுக் காட்சி கொலுவிருக்கும்
மண்டபமாய் அழகின் மாளிகையாய் நாமிந்த
விண்வெளியை மாற்றிடநம் சிந்தனைளி பாய்ச்சிடுவோம்!

தமிழில்: கே. சி. எஸ். அருணாசலம்

காலத்திற்குத் தேவையான உயிருட்டமும் புஷ்டியுமுள்ள கருத்
துக்களை ஜீவசக்தி நிரம்பிய தமிழில் செல்லுவதே இன்று தமிழ்
மொழி வளர்ச்சிக்குத் தேவை.

— 16 —

மாவலி-

வடக்கே செல்வேன்.....

களித்தது போல் முகில்
இடைக்கிடை சூடும்
காலங்களாய் மழை
கொட்டிடும் வானம்!
இனித்தது போல்
இடைக்கிடை ஏந்தி
இளந்தளிர் போல் உடல்
பாய்ச்சிய ஆறு!

சிரித்தன் போல் வயல்
இடைக்கிடை தோன்றும்
சிந்தனை துளிர்த்தன
போல் மரஞ் செடிகள்
விரித்தன் போல் மலர்
விண்டன் போது
விந்தைகள் செய்து
விளக்கிய ஆறு!

பணித்தன சோலை

பாடிய காக்கை
கனித்தளிர் ஏந்திக்
கலந்திடுங் கிளைகள்
சுழித்தன தண்ணீர்
தொடர்ந்தன இன்பம்!
சிந்தைகள் செய்யத்
தீண்டிய ஆறு!

இத்தனை அழகு
இங்கெல்லாம் பாய்ச்சி
இனித்திடும் நானே
உவர்க் கடல் செல்வேன்!
இத்தனை கரங்கள்
இருந்திடும் நாட்டிடுள்
இனிதெனைத் தூக்க
வடபுலம் செல்வேன்!

சபா. ஜெயராசா

— 17 —

கொல்லுவதை விட்டுவிடு!

—அரியாஸீயர் மோசேஸ் —

என்ன நினைத்தென்னை

இனிமையுடன் பார்க்கின்றுய்?

என்றன் உள்திலொரு

இடத்தினையா கேட்கின்றுய்?

மெல்லத் திறந்திருக்கும்
கதவிடுக்கில் வத்தேதோ
சொல்லத் துடிப்பதுபோல்
சவைமிகுந்து நோக்குவதும்,

நித்தம் அடிக்கொருக்கால்
நீவெளியில் ஓடிவந்தென்
சித்தம் கிறுகிறுக்கச்
சிரிப்பதுவும் அதுவானால்,

இன்று உள்கித்தை
எடுத்தியம்பத் துணிகிறேன்,
உன்றன் நலந்தனிலே
எனக்கிருக்கும் பற்றதனால்,

பெண்ணின் உள்பாங்கைப்
புரிந்திடாத கயவனென்று
என்னை நினையாதே
என்கதையை நீயறியாய்

என்றன் உளத்தினீயோர்
ஏந்திழைக்கு ஈந்துவிட்டேன்,
கன்னி எனைநினைத்து
கலங்குகின்றுள் ஆகையினால்,

மேலும் வதைக்காதே;
மென்சிரிப்பைந் தாங்கி வந்து
கோல விழிகளினாற்
கொல்லுவதை விட்டுவிடு!

என்ன நினைந்தென்னை
இனிமையுடன் பார்க்கின்றுய்?
என்றன் உள்திலொரு
இடத்தினையா கேட்கின்றுய்?

உள்ள கோல்

ப. ஆப்பான்

அதையும் முடிகிட்டா இந்தச்
சோடியும் சரி’:

சப்பாத்து தைத்துக்கொண்
திருந்த கருப்பண்ண் தொன்
டையை ஒருமுறை களைத்துவிட
டுப் பேசினான்.

‘இருக்கட்டும் நாளைக்குச்
செய்யேன்...’

அவளது பலவீனமான உட
முடு சோர்வடைந்திருந்தது.

அவன் அந்த இரண்டுதையில்
முடிக்கும் தீவிரத்தில் சணல்
உள்ளால் போட்டு, ஊசியால்
குத்தி இருக்கும் ஒருக்கணநேரத்
தில்—

‘ஸ்... ஆ...’

‘என்ன! சின்னப்பிள்ளை
வாரிச்சுருட்டிக்கொண்டு எழுந்
தாள்.

‘ஒண்ணுயில்லேஹாசிகொஞ்
சம் குத்திருச்சி’

‘ஐயயோ சொன்ன கேட்ட
டாத்தானே?’ அவளது களைப்
பும், நித்திரை மயக்கமும் கவடு
தெரியாமல் மறைந்தன

தனக்குத் தெரிந்த கைமருந் தொன்றைப் போட்டு, ஆள் காட்டி விரலிலே சிறிய கட்டொன்றைப் போட்டாள். அப் பொழுதும் குருதி கசிந்து கொண்டே இருந்தது.

இந்தச் சோடியை மேல்வீட்டுப்பையன் வந்துகேட்டாகுதுத் துட்டு ரெண்டுருபா வாங்கு. அந்த சிவப்பு சிலிப்பருக்கும் ஆள் வரும், ஒன்றை ரூபா ...;’ மொத்தமாக நாளைக்கு வர வேண்டியவர்கள் வந்துவிட்டால் ஆறுரூபா சேரும். அவசர நிமித் தம் ஓடிவருடவருக்குச் சுடச்சுடச் செய்து கொடுப்பதெல்லாம் நம் பிக்கை இல்லாத ஊதியம்.

சிறிதுநேரத் திற்குப்பின் கருப்பண்ணாலும் சின்னப்பிள்ளையும் நித்திரைக்குப் போன்றாள்.

உள்ளறையில் அவள் படுத்துக்கொண்டாள். அதிலே லயே ஒரு ஒதுக்குப்புறம் சமையலுக்கு என்று. முன்னறைதான் அவனுடையது.

எல்லாம் அப்படியே இருக்க, ஓரத்தில் படுக்கை விரிக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டு அறைகள் டாம். களிமண் சுவரும், தென் ஞேலையும் ஏழ்மையை மறைத்துக்கொண்டன.

அவன் புரண்டுகொண்டிருந்தான்.

“நீ தூங்கல்லே .?” உள் ஜேயிருந்து குரல் வந்தது.

“இஇல்லே ... நீ படுபுள்ள, எனக்கு ஒன்னுமில்லே.”

“ஒன்னுமில்லேன்னு வட்டுதாதே. நாளைக்கி ஆசப்பத்திற்கிலே போய் ஊசி ஒன்னுமோ போட்டுக்க.”

சில நிமிடங்களில் அவள் ஆழ்ந்த துயிலில் மூழ் கிவிட்டாள். அவன் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு ஊசி சூத்தியதும் இன் நெரு ஊசையைக்குத்தி, ஊசியின் விஷத்தை ஊயால் வெல்லமுடியும். ஏழாண்டுகளுக்குமுன் பட்டகாயத்தை எதுமூலம் குணப்படுத்த முடியு? :

கருப்பண்ணவின் உள்ளத் தில் ஏற்பட்ட வடுவக்கு கதிரவேலின் உள்ளத்தில் கலக்கப்பட்ட விஷத்தின் தன்மைதான் காரணம். மனத்தின் காயத்தை மனத்தின் தன்மையால் வெல்லமுடியுமா! விரலின் ஊசிக்காயத்தால் பொகிந்த இரத்தக் கதிவு நினைவுச் சரடுக்கை நனைத்துவிட்டது சற்று மனக்கடவில் நீந் திப் பார்த்தான் கருப்பண்ண்.

(2)

அது ஒரு மார்கழி மாதத்தின் நடுப்பகுதி. தேயிலைத்தோட்டத்தை மூடியிருந்தபணித் திரை, உதயகுரியனின் கதிர்பட்டு மெல்ல மறைந்துகொண்டிருந்தது.

சின்னப்பிள்ளை அதிகாலையிலேயே எழுந்துவிட்டாள். வழக்கப்போல் அந்த லயத்துக்குப் பொதுவான குழாயில் தண்ணீரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தான்.

அப்போது அவனுடைய சிநேதிகிள்கள் கூட அவளை ஒரு மாதிரியாகத்தான் பார்த்தார்கள். ‘தேத்தலில்’ நீரைணற்றி ஆடுபில் ஏற்றிவிட்டு பாத்திரங்களைக் கழுவி வீட்டைத் துப்பரவு செய்வதற்குள், ‘உஸ்’ என்று நீர் கொதித்தது. சாயத்தைக் கலந்து, ஒருக்காண்டியில் சினியும் எடுத்துக் கொண்டு போய், கணவனை உசப்பினான், வாயைக் கொட்ட வித்துக் கூடுதலில் பட்டகாயத்தை எதுமூலம் குணப்படுத்த முடியு? :

‘பிளாஸ்டிக் ரெட்டை’ ஆடுபில் சுற்றிவிட்டுக் கூடுதலையை தலையில் மாட்டினான்.

கருப்பண்ணன் அப்பொழுதுநான் திடுக்கிட்டான்.

“ஓ...புள்ள நீ என்ன இன்னைக்கி வேலைக்கி போறியா?!” வினாதமாகக் கேட்டான்.

“ஆமா”

‘சொல்லுறுதே கேளு இன்னைக்கி வேலைக்கி போவாதே’

‘ஒங்க கட்சிகாரங்க எல்லாம் நிக்குதுன்னு, நம்ம ஆனந்க எல்லாம் போருக; நானு போவாம இருந்தா?’

‘அப்படிக் கேளு சின்னப்புள்ளே’

ஒங்க ஒட்டுக்காரர்கிட்டேநல்லா கேளு.’

இருவரும் குரல் வந்த திக்கைப் பார்த்த போது.

முன் வாசலில் நாலைந்து பெண்கள், கூடையுந் தலையுமாக வேலைக்குப்போக ஆயத்தமாய், சின்னப்பிள்ளையே எதிர்பார்த்து நினருக்கள்.

அவள், அவர்களுடன் நடந்து மறைந்தான். அதுவரை யும் சிலையாய் நின்ற கருப்பண்ணைவின் கண்கள் பளித்தன. தன் பேச்சை தட்டிவிட்டு வெளி யேறிவிட்டானே என்ற ஆக்கிரமம் ஆக்ரோசமும் நெஞ்சத்தில் புடைது நரம்புகளை முடிக்கொறு மொறுத்து சாயத்தை உறிஞ்சினான். அதே நேரத்தில் சின்னப்பிள்ளை—

‘பிளாஸ்டிக் ரெட்டை’ ஆடுபில் சுற்றிவிட்டுக் கூடுதலையை தலையில் மாட்டினான்.

கருப்பண்ணன் அப்பொழுதுநான் திடுக்கிட்டான்.

“கருப்பண்ணே! ஒன்கு என்ன பையித்தியமா. அவளை வட்டுபுட்டு சாமான்களை போட்டு ஓட்டக்கிடையே.”

அது அவனுக்கு நியாயமாகப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

“சரி, அவராட்டும் எங்கே போவப் போரு?” என்றவாறு சாக்குக் கட்டவில் படுத்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். கோபம் சற்றுத் தனித்து.

தோட்டத்தில் ஒரே பரப்பும் சூழப்பங்களும் ஏற்பட்டு, எல்லாரும் வெறிபிடித்து அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள்,

கருப்பண்ணவினின் கடச யின் தலைவன் வேறுயாருமில்லை ஒருகாலத்தில் தான் அனுதர வாக, வேலைக்குத் திரிந்து கொண்டிருந்தபோது “தம்பி! நம்ம தோட்டத்திலே ஆள் சேர்க்கிறான்க. நீ வா ஓன்னே சேத்துவிடறேன்.” என்று அழைத்து அடைக்கலம் கொடு த்த அண்ணன் கதிரவேலுதான்:

அவன் நாற்பது வயது நிர பிய பிரமச்சாரி. நெடிது வளர் ந்து, கறுத்து வைரம் போன்றி ருப்பான், சுமாராக எழுதப்படிக் கத்தெரியும். தோட்டத்தொழி வாளர்களின் எந்தப் பிரச்சினையையும் அவன் நூற்றுக்கணக்கான ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளும் தனித் திறமையைப் பெற்றுக் கொண்ட அவன், ஒரு நல்ல தலைவனுக்குப் பொருத்தமானவன். எல்லாத்தொழிலாளர்களினதும் அன்பையும் மதிப்பைபும் பெற்றிருந்தான். வேறு என்ன வேண்டும்!

கருப்பண்ணனும் கதிரவேலுக்கு உறுதுணையாக இருந்தான்.

கருப்பண்ணனுக்கும் சின்னப்பிள்ளைக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிச் சொல்ல எடுத்த முயற்சி தோல்விதான். கதிரவேல் எதையுமே நாபாதி ருந்தான்.

ஆனால், கருப்பண்ணன் சின்னப்பிள்ளையைத் தன் துணையாக ஏற்றுக்கொண்டபோது கதிரவேலுக்கு பொறி கலங்கியது.

முப்பத்தெந்து வயதான கருப்பண்ணன் முப்பது வயது

இன்னைப்பிள்ளையை, கதிரவேலு வக்குத் தெரியாமல் மனந்து கொண்டது அவன் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவன் என்பதற்காகத்தான். திருப்பணம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் கதிரவேல் முன்னின்று விமரிசையாக முடித்திருப்பானே! ஆனால் சின்னப்பிள்ளைகான் மனமகாக வரஅவன் இடம்கொடுத்த திருப்பாலே? அதனால் தான் இந்த ஒரு விசயத்தில் கருப்பண்ணன் தன்னிச்கையாக தடந்துகொண்டான்.

கருப்பண்ணன் செய்த தவறு இது ஒன்றுதான்.

நாள்தைவில் அவளையும் தன் கட்சியில் சேர்த்துக்கொண்டால் அண்ணனின் மனம் சாந்தியும் சமாதானமும் அடைந்துவிடும் என்று நம்பியிருந்தான்.

கதிரவேலும் ஒரு தலைவனுக்குரிய பரந்த மனத்துடன், உத்தியோக பூர்வமாகமட்டும் கருப்பண்ணனுடன் பேச்சுவார்த்தை வைத்துக்கொண்டான்.

(3)

இப்போது பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இந்த வேலை நிறுத்தம் வந்து நின்றது.

நெஞ்சில் பலவகை உணர்ச்சிகள் அலைபாய் அவன் மெளனமாக உட்கார்ந்திருந்தபோது.

“டேய் கருப்பண்ணே!” என்று குரல்வந்தது. வெளியே கதிரவேலும் விலரும் நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

-23-

“சோத்துக்கு நாதியத்துப்பொத்து தூக்கித் திரிஞ்சிக்கிட்டிருந்த ஒன்கு உதவி செஞ்சவனுக்குத்தாண்டா செருப்பாலே அடிக்கனும்.”

வெலவெலத்துப்போன கருப்பண்ணனை நோக்கி வெறிபிடித்தத கதிரவேல் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

“அண்ணே ஆத்திரப்படாதே சொல்லுறேன் கேளு.” அவன் தடுமாறினான்.

“டேய் என்னக்கி எதிர்க்கட்சிக் காரியோடகை பிடிச்சி அவங்களோட சேந்தியோ அண்ணைலேயிருந்து, நா உனக்கு அண்ணனுமில்லை, நீ எனக்கு தம்பியுமில்லை; போன்றோவட்டுமனுவட்டுப்புட்டேன். இன்னக்கி என்னடான்னு நீ உன் பொம்பிள்ளையே வேலைக்கு அனுப்பிட்டு நம்ப ஆளுங்களையும் வேலைக்குப்போக தூண்டுறியாடா?” கையிலிருந்த கழியால் அவனைத்தாக்கினான். கருப்பண்ணனை சுவக்குமரம் சாய்வதுபோல்சடா ரென்று வீழ்ந்து கிடந்தான். கதிரவேலுக்கு வெறி தீரவில்லை. அவன் வெளியேறினான்.

அந்த வயத்தில் யாருமே இருக்கவில்லை. சிலர் வேலைக்குப்போயிருந்தார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்கள் தோட்டத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். பல இடங்களில் கும்பலாகவும் கூட்டமாகவும் இருந்து கோசம் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்,

‘புருஷன் அடிப்பட்டு கிடக்கிறுன்.’ என்ற செய்தி சங்கின் ஒலிபோல, மலையில் கொழுந்து எடுத்துக்கொண்டிருந்த சின்னப்பிள்ளையின் காதுகளுக்கு எட்டியது. கூடையை மலையிலேயே போட்டுவிட்டு, பதறிப்போய் ஒடிவந்தான். தன் வயத்திற்குள் நுழைந்தபோது -

கருப்பண்ணன் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்துகொண்டிருந்தான். அவன் அழுத சூருடன் நெருங்கியதும் அவனுக்கும் ஒரு தனி தெம்பு பிறந்தது. வலது காலால் எட்டி உதைத்தான். அது அவன் தொடையில்பட்டு அவனும் சாய்ந்தாள். அவளது நெற்றியில் ஒரு காயம் இருந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை.

“நாளைக்கு வேலைக்கு வந்தால் இப்படித்தான் கல் ஏற்வோம்.” என்று மலையில் கல் வீச்சு நடந்தபோது, ஒரு கல் அவள் நெற்றியைத் தாக்கிய போது அவனுக்குத் தலையைச் சுற்றியதெல்லாம் ‘அவனுக்குத் தெரியாது.

அவனால் எழுந்து நடமாட முடியவில்லை. முன் வாசலைச் சாத்தி படுத்துக்கொண்டான்.

(4)

கருப்பண்ணன் கணவிழித்துப் பார்த்தான். அறையில் இருள் சூழ்நிதிருந்தது. கதவைத் திறந்தான். வெளியிலும் அப்படித்தான். தட்டுத் துழாறி விளக்கை ஏற்றினான். அதன் மங்கிய

ஒளியில் மனைவியைக் கூர்ந்து கவனித்தான், அவள் நெற்றியில் குருதி கசிந்து உறைந்திருந்தது. அவள் பக்கத்தில் போய்தின்றுன். அவன் விழிகளில் நிறைந்த நீர் அவன் கண்ணங்களில், ஆனாலும் திலிருந்து சொட்ட, அவள் மயக் கழும் தூக்கழும் கலைந்தாள். எதிரே கணவன் நின்றுகொண் டிருப்பதைக் கண்டிருப்பதைக் கண்டதும் அவன் பாதங்களைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டாள்.

கணவன் மனைவி இருவருக்கும் மன்னையில் காயம். உடம் பெல்லாம் ஊழமக்காயம். அந்த அந்த நேரத்தில் அந்த நிலையில் அவள் தானே அவனுக்குத்துணை; அவன்தானே அவனுக்கு ஆதரவு.

கடையில் வாங்கிப் ‘ரொட்டி’யை சினியில் தொட்டுச் சாப்பிட்டு. தேந்றைக் குடித்தார்கள். மீண்டும் படுக்கையில். இருந்து சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதை மீண்டும் நிச்சயப்படுத்தினான் அவன்.

“ சின்னப்புள்ளே... கதிரவே வண்ணவின் கட்சியும் இந்த வேலெனிறுத்தமும் ஞாயமானது. ஒரு சின்ன விசயத்தை மட்டும் பொதுவாயோசிச்சிப்பாரு, காலையிலேயிருந்து அந்தி வரைக்கும் உழைச்சிட்டு, ‘அஞ்சி மனிக்கெழுந்து’ அது இதுன்னு, ஆற்றை மனை வரைக்கும் கஷ்டப்பட்டுக் கிட்டிருந்தா நமகுன்னு குடும்பம் பிள்ளைக்குட்டி இல்லாதவங்களா?...’ ”

-24-

வேலை நிறுத்தத்திற்கு முன் வைத்த எத்தனையோ காரணங்களுள் இதுவும் ஒன்று.

சின்னப்பிள்ளை மெளனமாக இருந்தாள்.

கருப்பண்ணன் உசாராட்ப பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

“ பார்க்கப்போனே இன்னக்கி நடந்தது சின்ன விசயம், குடும்ப விசயம்; இதுக்குப் போயிபோலீஸ் கோடுன்னு மானத்தே விக்கக்கூடாது...”

காயங்கள் பட்டால் போட வேண்டும் என்று எப்போதோ ஒரு நாள் தோட்டத்து ஆஸ்பத்திரியில், ‘மருந்து கார பெருமாள்கிட்டே வாங்கிக் கொண்டு வந்த மருந்துக் குப்பியைத்தேடி போட்டிக்கொண்டார்கள்.

பேசிக் கொண்டிருந்தவன் எழுந்து வெளியே போய், வெற்றிலை எச்சிலைத் துப்பி, கதவைப் பூட்டிவிட்டு வந்தான். மீண்டும் பேச்சு தொடர்ந்தது.

“... புள்ள இப்ப நம் மிங்கே இநக்கிறதாலே ஒரு புரோசனமுமில்லை; அண்ணனுடைய பகையை சம்பாரிச்சிட்டோம்; ஒரு வேலை அவனுடைய நல்ல காரியங்களைல்லாம் தடைப்பட்டுப் போகும். நாங்க இலாட்டாலும் மற்றவங்களாவது நல்லதைப் பெறனும்னு நாங்க ரெண்டு பேரும் தோட்டத்தை வட்டுப் பேற்றேத் நல்லது ன் னு எனக்குப் படுது, நீ என்ன சொல்லுமேறே?...”

பேச்சு, ஒரு கேள்விக் கொத்தியில் நின்றபோது சின்னப்பிள்ளை தலையாட்டி அதற்குச் சம்மதம் என்று தெரிவித்தான்.

அடுத்த நாள் தோட்டம் டிராவும் விசயம் பரவியது தோட்டத்து அலுவலகத்தில் ‘செக்ரோல்’ முதலான் புத்தகங்களில், கருப்பண்ணன் - சின்னப்பிள்ளை ஆகிய பெயர்களுக்கு எதிரே சிவப்பு மையில் ‘போலட்ட’ என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்கள்.

கருப்பண்ணனும் சின்னப்பிள்ளையும் நாவஸ் நகரின் ‘சேலம் பிரிடஜ்’ பகுதியில் குடும்பிற்குர்கள், அவர்கள் இந்த அதே தோட்டத்தில் முப்பது வருடங்கள் உழைத்து, ‘கூட்டுசியில் நாதுற்றைம்பது ரூபர் மட்டுமே ‘பென்சன்’ என்று முழுதாகப் பெற்று, நீங்காத மனக்காயத்துடன் குடியேறி – ‘பெட்டிக் கடை’ போட்டிருக்கும் பழனியாண்டிக் கிழவனை அவர்களுக்குத் தெரியும். சுருப்பண்ணனின் தகப்பனுண் வீரனுடன் பழகியவன். அவன் அவர்களை வரவேற்றார்.

‘வித்தியாசமா நினைச்சுக் காதே ... கையிலே கார்சு எவ்வளவு வைச்சிருக்கே?’ பழனியாண்டிக் கிழவன் கேட்டான்.

சின்னப்பிள்ளை மன்னுக்குள் புதைத்து ‘வைத்திருந்த தன்ற யலையும், கழுத்திலுள்ளன’ ஒரு நாளையையும் குறைத்துக் கொண்டான். எல்லாரும் அவனுக்குப் பரிச்சயமானார்கள்.

பண்ணனிடம் ஜம்பது ரூபர் இருந்தது

பழனியாண்டிக் கிழவன் சகல் ஒத்தாடைகளும் செய்தான். முதலில் ஒரு தனிக் குடிசையை வாடகைக்குப் பேசி முடித்தான். ஒரு வராத்திற்குப் பேர் அவனுடைய தொழில் விசபத்தை அவனிடமே கேட்டான்.

‘கரு.. ஒங்கன்னன் தொழிலையே செய்தாயிருந்தா சொல்லு; டவுனிலே ஒரு கடை இருந்துக்கு முடிசிடலாம். ஒரு நாளைக் கார்சு நாலு ரூபாவாவது கூவிவரும்’

கருப்பண்ணன் அதற்கு, பூரண விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். தோட்டத்தில்கூட ஒப்பு நாட்களில் அதால் இரண்டு மூன்று ரூபாய் உழைப்பான். ‘கைத்தொழில் தெரிஞ்சா எங்கேயும் இடமிருக்கு;’ அவன் பீற்றிக் கொள்வான்.

நாவஸ் நகரின் அழியை ‘குபெலஸ்’ ஒன்றின் ஒரேயொரு வருடம் வேலை செய்துவிட்டு, பழனியாண்டிக் கிழவன்கிட்டே அந்த யோசனையைக் கேட்டான். அவன் ‘சரி’ என்று சொன்ன பிறகுதான், முக்கிய சாமான் களையெல்லாம் வாங்கி வீட்டிலேயே ஆரம்பித்தான். நகரில் பழகியவர்களெல்லாம் அவனைத் தேடி வீட்டுக்கு வந்தார்கள். கூவியையும் குறைத்துக் கொண்டான். எல்லாரும் அவனுக்குப் பரிச்சயமானார்கள்.

— 25 —

பொழுது புரர் சற்று நேரத்திற்கு முன்பே சின்னப்பிள்ளை எழுந்துவிட்டாள். கருப்பன் ணன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய சிந்தனை அந்தக்காயத் தி விருந்து எப்பதோடு கலெந்ததோ தெரிய போது கலெந்ததோ தெரிய வில்லை. அவள் அவனை எழுப்ப வும் மனமில்லாமல் விரலைத் தொட்டு இரவு போட்டகட்டை அவிழ்த்தான். இரத்தம் காய்ந்திருந்தது.

வெளியில் அவர்கள் வளர்க்கும் நாய் ஏதோ ஒரு புதுமையைக் கண்டுவிட்டது போல் கூரத்துக் கொண்டிருந்போல் குரைத்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் ஓயாத இரைச்சு வால் அவன் எழு தும் எழாதது மாக, “சின்னப்புள்ளே ஏன் நம்ம ‘ராசாத்தி’ குலச்சுக்கிட்டே இருக்கா—?”

அவன் கதவைத் திறந்து வெளியே போனான். கடையை உடைக்க யாரும் வந்திருப்பார்கள் என்று பழனியாண்டிக்கிழவுணும் அந்த மங்கிய கருக்கலில் வாந்தரை எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். சற்றுத் தள்ளி ஒரு முனகல் கூத்தும் கேட்டது, ‘ராசாத்தி’ அங்கேயிருந்துதான் குரைத்துக் கொண்டிருந்தான் அவர்கள் விரைந்து பாத்தபோது-

பைத்தியக்காரரைப் போல் ஒருவன் எதையோ கொண்டிருந்தான்.

“யாரப்பா நீ; என்று

வேறும...!” பழனியான்தி கேட்டான்.

“ஜயா நானு ஒரு காலில்லாதவன், தொகையாயிருந்துக்கைக்கம்பு கீழே வழுந்திருக்கி. இருட்டிலே தேட முடியல்லே.”

“ஏன் இந்த நேரத்தில் இங்கே வந்தே!”

“ஜயா இங்கே கருப்பன்னன் ஆடு எதுங்க? எம்பேரு கதிரவேலு.”

இப்படிச் சொன்னாலே என்னமோ—

கருப்பன்னனும் கதிரவேலும் கட்டிப்பிடித்து புலம்பிய அழுகைப் புலம்பல்—பாக்குரல்—மலத்தின் காயத்தை மனத்தின் தன்மையால் வெங்க முடியும் என்பதைப் பிரதிபவித்தது.

கதிரவேலின் வெவித்த தோற்றும், கறுத்த தாடியும், உருவத்தைமாற்றின தோட்டக் கலவரமொன்றில் அவன் காலை வெட்டிப் போட்ட சம்பவத்தைச்சொல்லிச் சொல்லி புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

என்னமோ ஏதோ என்று கம்பு தடிகளுடன் ஒடிவந்த குடிசைக்காரர்கள், பச்சாபத்தோடு திரும்பினார்கள்.

“கதிரவேலும் கருப்பன்னனும் கந்தித்துவிட்டார்கள், என்ன இருந்தாலும் அவுக்குன் நெந்தமிதானே!” பழனியான்டிக்கிழவுண் முனு முனுத்துக் கொண்டே நடந்தான்.

பட்ட அறையெர்றுதான்: அவளது வீடு அதில் தான் பிள்ளைகளுடன் தங்க வேண்டும்: அடுத்தமாது மாரி தொடங்கி விடும். மழை, சிறு துண்டுப் பேப்பரை அழிப்பது போல, அவளது வீட்டை அழித்து விடும். அதற்குப் பின் அவள் வீடற்றவளாகி விடுவாள்: தென்னோலைக் கிடுகளினாலான கூரையலுள்ள ஒட்டை களை மென்மேலும் அவளால் அடைக்க முடியாது. எல்லாமே இற்றுப் போய் விட்டன. மழைபெய்தால், அவளவும் வீட்டிற்குள்தான் விழும். அதற்கு முன் வேறு வீடு தேடவேண்டும். எப்படித்தேடுவது? இதுதான் பிரச்சனை.

தனது வருவாய்க்குக் கட்டுபடியாகும் வகையில் வாடகைக்கு வீடொன்றுதேடிஅலைந்து திரிந்ததையெண்ணி பெருமுச்சில்லட்டாள். சிராமத்திலுள்ள தேநீர்க்கடை யொன்றிற்கு அப்பம் சுட்டு விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் அவளால் கூடிய வாடகைக்கு வீடு எடுக்க முடியாது, அவளது கணவன் உயிருடன் இருந்தால் அவர்களுக்கென-அவள் விழும் பிய மாதிரி வீடொன்று கட்டியிருப்பான். நல்லதந்தையாகவும், நல்ல கணவனாகவும் அதேநேரத்தில் திறமையானதச்சத் தொழிலாளியாகவும் அவன் விளங்கினான். நண்பர்களின் உதவியுடன் சில நாட்களில் வீட்டைக்கட்டி மற்றத்துக் கட்டப் பூடித்திருப்பான். வீட்டிற்கு

அண்மையில் அவள் வந்துவிட்டாள். வீட்டிற்குச் செல்ல சில யார் தூரமேயிருந்தது. அத் தூரத்தை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நடந்து வந்து வாசனீஸ் விருக்கட்டைப் போட்டாள்.

அரிசியைக் கழுவி, அவிய வைத்தாள். முறிந்த நுடைப் பத்தால் அணுயைக் குப்புவாக்கினால். கூட்டிற்குள் இருக்கும் அணிஸ் அங்குமிக்கும் ஒடித் திரிவதோல், அவாது சித்தனையும் அவளைச்சுற்றி வட்டமிட்டது. அவள் என்ன செய்வாள்? எந்தப்பக்கமாக யோசித்தாலும் ஒருவிதமான முடிவும் ஏற்படவில்லை.

திழைரன கையில் பிடித்திருந்த துடைப்பத்தை ஏறிந்து விட்டுச் சிரித்தாள். ‘என்னுட்டர்ஸ் நான், அடித்த சிராமத்திலிருக்கும் சோதிடனைச் சந்தித்தால், எனது பிரச்னை தீரவான். வழி கூறக்கூடும். அவன் எனக் கொரு வீடு கிடைக்கச் செய்பக்கூடும்லவா’ அவனுக்குத் தேவதைகளிடமுள்ள செலவாக்கும் யாவருமறிந்ததே.

‘‘சோதிடனைம் செல்லவேண்டுமென்ற என்னம் எனக்கு ஏன் ஏற்கனவே ஏற்படவில்லை? இன்று பின்நேரமே அவனிடம் செல்ல வேண்டும்’’ இவ்வாறு தனக்குள்கூறிக்கொண்டேவீட்டு வேலைகளைக்கவனித்தாள்.

அவள் வெளியில் செல்வதற்காகத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொட்டப் போட்டாள்.

கொள்வதில் நீண்டநேரத்தைச் செல்விட்டாள். முதலில் அவளது நீண்டகேசத்திற்குத் தேங்காய் எண்ணைதடவிநன்றுகவாரி உடன் முறுக்கிக் கொண்டைபோட்டுக் கொண்டை குலைந்துபோகாதிருக்க கொண்டை ஊசியை செருகின்னுளி அவளின் காயாரால் வழங்கப்பட்ட ஒரேயொரு சொத்து. அதை எப்போதாவது வைபவங்களுக்குப் போகும் போது மட்டுமே அணிவாள். முகத்திற்கும் பவுடர்ப்புச் செல்லாக சேல்லும்பூம். ரவிக்ஞர்யும் அணித்தாள். வெள்ளை ஆடை அணிந்தது ஏன் என்பது அவனுக்குப் புரியவில்லை. சில வேளை சோதிடத்தினைத் தீருப்பதிப்படுத்துவதற்காக அணிந்திருக்கலாம். கோவிலுக்குப் போகும்போது மட்டுமே அவள்வெள்ளை ஆடை அணிவது வழக்கம். மேசைக்கு அடியில் புதைத்து வைத்திருந்த சிறியிரின் விலை சிலருபசைகளை எடுத்து கை வேஞ்சியில் முடிந்து கொண்டாள். தோளில் துவாயைப் போட்டுக்கொண்டு கையில் ‘வெற்றிலையும் எடுத்துக் கொண்டு சோதிடனைம் சென்றுள்ளே.

சோதிடன், தனது குடிசைக்கு வரும் பெண்ணைக் கைகளைப் பிசந்தபடி வரவேற்றுக்கதிரையிலமரும்படி கூறினான். அவனுடைய குடிசைக்கு ஏதாவது உதவி தூரியே வருவார்கள்.

அவனும் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் நிறையச் சம்பாதிப்ப ன்

இசோகாமி அவனிடம் வெற்றிலையைக் கொடுத்துவிட்டுக் கதிரையிலமர்ந்தாள். அங்கு ஒருவரின் துணையுமில்லாமல் வந்ததையிட்டு யோசித்தாள். கனியாக இருப்பதிலும் பார்க்க இன்னுமொரு பெண் கூட இருப்பது நல்லதெனப்பட்டது. சோதிடனைன் மேல் கொண்ட அவநம் பிக்கையினால் அவள் அப்படி நினைக்கவில்லை. ஆனால் திழைரன ஏற்பட்ட சங்கோசத்தினால் இசோகாமி அமைதியாக ஆனால் பயபக்கிடியுடன் அமர்ந்திருந்தாள்.

சோதிடன் ஒன்றுமே கூறுது வெற்றிலையை மென்று கொண்டு சிந்தனையிலாழ்ந்தான். அவனது வீழிகள் வெளிப்பறத்தை வெறித்து நோக்கின. அவனது சித்தனையை இடையில் குழப்பக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் இசோகாமி அமைதியாக ஆனால் பயபக்கிடியுடன் அமர்ந்திருந்தாள்.

சோதிடனைம் திழைரன ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. பயங்கரமான ஒலியெழுப்பியவன்னம் எழுந்து அவனை வெளியில் செல்லுமாறு சைகை காட்டினான். பின்,

‘‘அக்கா! உனக்கு என்ன கஷ்டமேற்பட்டுள்ளது?’’ எனக் கேட்டான் சோதிடன்.

அவள் சிறிது சங்கோசத்தினிறும் விடப்பட்டு, கரங்கள் இரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்து படி,

‘‘அன்னு! நான் சூல்லைகளுளாகியுள்ளேன். நீதான் உதவவேண்டும். அல்லது நான் தற்கொலை செய்து கொள்ளேன்’’ என அழுதபடி கூறினான்.

சோதிடன் அவள் கூறிய வற்றை அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். பின் தொண்டையைச் செருமியபடி வெற்றிலை எச்சிலைப் பக்கத்திலே பிருந்த படிகத்திற்குள் துப்பி னான். இசோகாமி உரத்துஅழுதபடி,

‘‘மழை பெய்யத் தீரடங்கிடதும் வீட்டுக் கூரை இருக்க மாட்டாது. என்னுடைய பின்னைகள் வீடில்லாது தவிப்பார்கள். எனக்கு வீடெர்ஸ்ருகிடைப்பதற்கு உதவமுடியுமா?’’ என்றால்.

சோதிடன் ஒன்றுமே கூறுது வெற்றிலையை மென்று கொண்டு சிந்தனையிலாழ்ந்தான். அவனது வீழிகள் வெளிப்பறத்தை வெறித்து நோக்கின. அவனது சித்தனையை இடையில் குழப்பக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் இசோகாமி அமைதியாக ஆனால் பயபக்கிடியுடன் அமர்ந்திருந்தாள்.

சோதிடனைம் திழைரன ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. பயங்கரமான ஒலியெழுப்பியவன்னம் எழுந்து அவனை வெளியில் செல்லுமாறு சைகை காட்டினான். பின்,

‘‘அன்னு! நான் சூல்லைகளுளாகியுள்ளேன். நீதான் உதவவேண்டும். அல்லது நான் தற்கொலை செய்து கொள்ளேன்’’ எனக் கேட்டான்.

அவள் வெளியே வந்து விட்டாள். ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் கையில் ஒரு போத்தல் மஞ்சள்நிறமான எண்ணையுடன் சோதிடன் வெளியேவந்து அவனிடம்,

‘‘இந்த எண்ணையே நான் தோறும் நெற்றியில் கொஞ்சம் பூசிவரவேண்டும். தொடர்ந்து முப்பது நாட்களுக்குப் பூசிவர

வேஷ்டும். பெளர்ன்மீ தினத் திற்குழன் உனக்குப் புதுவீடு கிடைக்கும். இவ்வாக்குறுதி யைக் கடவுள்ளனக்குத் தந்துள்ளார்'என்று கூறினான்.

அவனுக்கு எப்படி நன்றி தெரிவிப்பெதன்றே அவனுக்குப் புரியவில்லை. முழங்காலில் நின்ற அவனை மூன்று தாம் வணங்கி வரை. அவளது விழிகளிலிருந்து நீர்வழிய வைக்கின்றியில் முடிந்து வைக்கின்றது பணத்தை அவனிடம் கொடுத்தாள்.

அவன் செய்த உதவிக்குத் தான் கொடுக்கும் பணம் போதாது என அவள் என்னை வரை. சோதிடன் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். ஆனால் அவன் மறுபடியும் சிரிக்கவில்லை.

"தேவாதிகளுடன் கடைப்ப இல் நான் பல சங்கடங்களைச் சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களிடம் மன்றாட்டத்தான் உதவி பெற வேண்டும். அவர்கள் சில வேளைகளில் தங்களை இடைஞ்சல் செய்வதாகக் கோபிப்பதுண்டு. அவற்றைச் சமாளிப்பதென்றால் இலகுவான காரியமல்ல. இந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் நான் பத்து ரூபாவுக்கு மேல் அறவிடுவது வழக்கம்."

இதைக் கேட்டதும் இசோகாமியின் இதயம் துனுக்குற்றது. அவனுக்குக்கூடக் கொடுக்க வேண்டுமென அவள் கருதியிருந்தாலும் அவனிடம் கொடுக்க

ஜீங்கு ரூபாவுக்கு மேல் வேறு காச அளிவிடமில்லை. தேவாதி களுடன் பேரம்பேச விரும்ப வில்லை. அப்படிச் செய்வதனால் வீடு கிடைக்காமல் போய்விடும்ஸ்வா?

"நான் நாளை எப்படியும் மிகு திப் பணத்தைக் கொண்டுவந்து தருகின்றேன், நாளை ஒரு நாள் மட்டுமே பொறுத்துக் கொள்ள வும்" என்றார்.

அவன் வீடு சென்று 'ரின்' னுக்குள் சேமித்து வைத்த மிகுதிப் பணம் முழுவதையும் எடுத்தாள். அப்பரணம் மழைகாலத் தில் தேவைப்படும் எனச் சேமிக்கப்பட்டது. இப்போது வீடு கிடைக்கும் என்ற வாக்குறுதி கிடைக்கத் தின்பு அப்பணம் தேவைப்படவில்லை என்பது அவன் என்னை மாகும்.

நாட்கள் கழித்து கொண்டிருந்தன. அவன் பயபடியுடன் சோதிடன் கொடுத்த எண்ணையை நெற்றியில் பூசி வந்தாள். வீடு தேவைதற்கு எந்த விதமான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. கட்டுரையிது அப்பொறுப்பை விட்டுவிட்டாள். மேகங்கள் கருக்கட்டியபோது கூட அவள் வருந்தவில்லை. வாக்குறுதியின் மேல் அவனுக்கு அதீத நம்பிக்கை. நாட்கள் கிழமைகளாகவும், கிழமை தாள்மாதங்களாகவும் கழிந்தன வீடு கிடைப்பதாகத் தெரிய

வில்லை. பூரணைகள் வந்து போயிர் மூன்று மாதங்கள் கழிந்தார். நான்காவது மாதம் மழை பெய்யத் தொடங்கியது. பலத்த காற்று வீச்சும் கிழமைக்காலம் குழந்தைகளைப் பயமுறுத்தன: வீட்டின் கூரை பியத்திற்கியப்பட்டது. கவர்கள் கரைந்து விழுந்தன. அவனுடைய நிலையைக் கண்டு இரங்கிடு சிராம மக்கள் அவளையும் பிள்ளைகளையும் தங்கள் இல்லங்களில் தங்க வசதி செய்து கொடுத்தனர். அவர்கள் அந்தச் சமயத்தில் உதவியிராவிடல் அவனுடைய நிலை மிக மோசமானதாக இருந்திருக்கும்.

ஆரூப்து மாத முடிவில் மழை காலம் முடிந்துவிட்டது. அம்ரிஸ்சிங்கோ என்னும் தேநீர்க்கடை முதலாளி, ஆற்றிற்கு அருகாமையில் வாடாகைக்கு வீடொன்று இருப்பதாக இசோகாமியிடம் தெரிவித்தான். அது ஒரு பண்டிய வீடு. அத்துடன் மழைக் கலத்தில் ஆறு பெருக்கெடுக்கும்போது வெள்ளத்தில் ஒல்குறுப்படக் கூடியது. ஆனாலும் அவ்வீடு கல்வீடாகையிலும் அடிகம் ஆபத்தில்லை. வாடாகையும் குறைவு. இசோகாமி அவ்வீட்டிற்கு குடிபுகுந்தாள். கடவுள் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றிவிட்டதாக நம் பின்னால்.

வீடு குடிபுகும் தினத்தன்று கிராம மக்கள் யாவரும் பலவிதமான பொருட்களுடன் அங்கு

வந்தனர். குழந்தைகள் புதிய வீட்டில் அங்குமிங்குமாக ஓடித் திரிந்தனர். இசோகாமி விழிகளில் ஆனந்தக்கண்ணீர் மல்க, அமரிஸ்சிங்கோவிடம் சோதிடன் அளித்த வாக்குறுதிபற்றிக் குறிப்பிட்டாள். 'அவன் ஒரு அறிஞன். அத்துடன் வியக்கத்துக்க சாதனைகளைப் புரிபவன் என சோதிடனைப்பப்பறிப் புகழ் ந்து பேசினான். அமரிஸ்சிங்கோ முகத்தைச் சுழித்தபடி அவன் கூறியவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"இரு மாதத்திற்கிடையில் வீடு கிடைக்குமென வாக்குறுதியளித்திருந்தும் ஆறு மாதகாலத்திற்குப் பின்பு இப்போதான் வீடு கிடைத்துள்ளதே. சில வேளை காலங்கடந்த வாக்குறுதியாக இருக்கலாம்" என்றுன் அமரிஸ்சிங்கோ.

எல்லோரும் 'கொல்' என்கிறித்தார்கள். அவள் மட்டும் சிரிக்கவில்லை. அமைதியாக இருந்தாள். முதன்முதலாக அவளுது உள்ளத்தில் சந்தேகம் எழுந்தது.

"உண்மைதான். சோதிடன் ஒருமாதம் கழிந்தபின் வீடு கிடைக்கும் என வாக்குறுதியளித்திருந்தான்" எனப் புள்ளிப்புடன் கூறிய அவள் அமரிஸ்சிங்கோவை நோக்க. "அன்னாநீங்களும் நானும் சோதிடனிடம் சென்று தாமதத்திற்கால காரணங்களை அறிவோம்" என்றார்.

ஆடவச்சென்றுவனுடன் பெண் குறைந்தி தனிடம் வருவதைக் கண்ட சோதிடன் திகைப்பும் ஆச்சரியமடைந்தான். அவன் ஆடவணை எதிர்பார்க்க வில்லை.

தனது திகைப்பை வெளிக் காட்டாது, “இன்று உன்கு என்ன செய்யவேண்டும் சகோதரி’ எனக்கேட்டான்.

இசோகாமி மௌனமாகநிற்க அமறிஸ்திங்கோ, தாங்கள் வந்த விடயத்தைக் கூறினான். சோதிடன் அவன் கூறியவற்றை அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அமறிஸ்திங்கோ வின் கடுமையானபார்வையைத் தாங்கமுடியாத அவன் ஒருவாறு தன்னைச் சமாளித்துக்கொண்டு எழுந்துநின்று தொண்டையைச் செருமிக்கொண்டு ‘இது ஆச்சரியமாகத்தான் உள்ளது’ என்முன்மனுத்தான். பின்’ நீங்கள் இருவரும் வெளியேசென்று காத்திருங்கள். நான் கடவுளிடம் என்ன பிழை நிகழ்ந்தது என் அறிந்து வருகிறேன்’ எனக் கூறி உள்ளே சென்றுன்.

இவர்களிருவரும் பொறுமையாக வெளியே காத்திருந்தனர் இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்குப்பின் சோதிடன் வெளியே வந்தான். அவன் சிரித்தப்படி அமைதியாகத்தன எம்பிக்கையடையவனுக அவர்கள் முன்வந்து.

‘வாக்குறுதி தாமதித்தற்கான காரணம் மிகவும் சாதாரணமானது, நான் உள்ளு

டைய வேண்டுகோளைக் கடவுளிடம் சமர்ப்பித்து உதவும்படி கேட்டபோது அதற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள கடவுள் வீலில் சென்றிருந்தார். அவருடைய உதவியாளர்தான் அவருக்காகக் கடமையாற்றினார். தற்காலிக மாகக் கடமையாற்றியவர், தனது உத்தரவில்லாமல் வாக்குறுதியளித்தது அறிந்து அக்கடவுள் கோபங்கொண்டார்.

“நானில்லாத போது நீ எப்படி வீக்குறுதியளிக்கலாம்?” என உதவியாளிடம் ஆத்திரத்துடன் கேட்ட அவர், வாக்குறுதி யளிக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னரே வீடு கிடைக்குமென உத்தரவிட்டாராம்”, எனக் கூறிய சோதிடன் மேலும் அவர்களை நிமிர்த்துபார்த்து.

‘இந்தக் கடவுள், தான் வீலில் நின்ற சமயத்தில் அவரது உதவியாளிடம் ‘உதவி கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டதற்காக என்மீது கோபங்கொண்டுள்ளார். அவர் வீலில் சென்றது எனக்குத் தெரியாது. அக்கடவுளைச் சாந்தப்படுத்துவதற்கு நான் பல சாந்திகளைச் செய்ய வேண்டும். அவரைச் சாந்தப்படுத்தாவிட்டால் இந்த வீட்டையும் இமாத்தத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்வார். கடவுளைச் சாந்தப்படுத்துவதற்கு நான் அதிக பணம் செலவழிக்கவேண்டியுள்ளது. அமறிசிங்கோ, இன்று நான் உங்களுக்காகக் கடவுளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்ததற்காக நீங்கள் பத்து ரூபா தரவேண்டும் அத் தொகை நியாயமானது எனக்கருதுகின்றேன்.’ என்றார்,

மூலக்கதை ஆசிரியரின் அனுமதிபெறப்பட்டது

[முற்றெடுர்]

ஸ்ரீம் திரைப்படங்களும்

ஏ. ஜே. கணகுட்டு

உ.வாநார்ப்பி படத்தயாரிப்பு

நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. விநியோகிப்பாளருடைய தயவுப் பெற்றுல்தான் அவர்களுடைய மண்டலம் மூலம் படத்தைத் திரையிட முடியும், மேலும் தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளர்களிற் பெரும்பான்மையோர் தமது படங்களைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை பெரும்பாலும் விநியோகிப்பாளரிடமிருந்தே பெறவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு பணம் கொடுப்பதனால் இம் மூலர் குதிகளை விட எத்தனையோற்று தயாரிப்பாளரும் இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் ஒரு படத்தைத் தயாரித்து விட்டு ராபிழிமா நடாத்தியுள்ளனர். பிலரு சிலர் இத்துறையிலே ஓராவை வேறுஞ்சியிருக்கின்றனர். இந்த தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளருக்கு, விநியோகிப்பாளருக்கு மிடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆராய்தல் நன்று. இத்தயாரிப்பாளர் இரு பெரும் விநியோகிப்பாளருக்குப் பொரும்பர்கள். தமதுசொந்தமண்டலங்களே இப்படங்களை திரையிடுவதனால் இவ்வாறு செய்வது விநியோகிப்பாளருக்கு எளிது தனிப்பட்ட படத்து

యారిపొగుకు నీతియతవి అనిపితను ములం వినియోగిపు పాగార్ మున్రు వయికసిలే పయన టెకిన్రనర్ - వినియోగిప్పి గుండు బెరహక్కుటయ వమ్కకమాన ఆతాయమ, కటను ములం బెరుమ త్రేష అంలతు మఱమ క లటి, పటప్పిటిప్పు నిలియ వాటికాక కట్టను మ (చిలోణ సెర్కుటయో స్తాపనతాగ్రమ్ చినీమాసు లిమిట్ టెట్ స్తాపనతాగ్రమ్ ఇతితసై పటప్పిటిప్పు నిలియశి చొంతథక కారార ఎంపతు కురిపితాతకుతు.)

వినియోగిపొగుకు పటత తయారిపొగురాక ఇరుపుత గుండు అవరుకసిన నటవ్యక్కా కసిలు తనిపట్ట పటత తయారిపొగుకు పాతకమాయుం గాను ఎన్రు కుర్రాను సుమతాపప్ప ఉలాలు. తామ కొటుత త కటిన అరవిట్ పిన్పు తనిప పట్టవరు తయారితత పటతథత తిరయిటువితు వినియోగిపొగురు అంవసవు అక్క కరు కాట్కువితు యెంరుమ, తంక గాతు చొంతథ పటతథతయో అంలతు ఇరుక్కుమతి చెయయ పట్ట (వమ్కకమాక తెనుటి తియ) పటతథతయో తిరయిటు వతిలోయె వినియోగిపొగురిన పులసు చెలకిన్రతెనక కురిపట్టులాతు. ఇతరు ఔగు కారానమ. ఇతితసై పటంకసు ములం వినియోగి పాగార్ కుటయ ఆతాయతథత పెరువుకే ఇక్కుర్రాశ చాట్కుకాలు వినియోగిపొగురు మరుత తులులు

పోతిలుమ అవు ఉణుమె ఎన విచారణైక కుము కరుతియ రు ఆనుల ఇప్పాకుపాటిట్రకుక కారనతథత తమమాల వార్యా రుకు ముటయవిసులై యెంరుపు కురిపిట్టతు. విచారణైక కుర్దమును చాట్చియమలితత చిలరి ఇప్పాకుపాటిట్రకుక కారణమ తమకు పోతియాకవులు తనిపట్ట పటత తయారిపొగురై నచుక క వేణుటుమెన వినియోగిపొగురు తిట్ట మికు వతో ఎన కటింకొట్టినారు. ఆనుల ఇతినైత తామ నిచ్చా మాకుక కుర్రముటయాతు ఎనుఱనార విచారణైక కుమువినారు.

తామ తయారితత పటంకసు ములం బెరహ వగుమానతతిల తమకుకుంచిమాన పంక్క వమ్కపప్పబువితులై యెంరు తనిపట్ట పటత తయారిపొగురు చిలరి వాతాయినారు. ఇక్కుర్రాశచాట్టె వినియోగిపొగురు మరుత తారుకసి. చిలోణ తియెట్టరులు స్తాపనతథత పొరుత తథవరైయిలే తనిప పట్ట తయారిపొగురుకుకు చిటెకు మంకు వగుమారు: వినియోగిపొగురు నటాతతు పటమాలికాకసు మతల తటవు 45-50 లీతమ ఇరుణుటావతుమ పిన్పుమ 35-10: లీతమ వినియోగిపొగురిన మంటలను గుండులు తనిపపట్టవరుకసిన పటమాలికాకసు 35-40 ఇరుణుటావతుమ పిన్పుమ 30-లీతమ. చినీమాసు స్తాపనతథత పొరుత తథవరై విపరాంక గురుమారు: వినియోగిపొగురు

టా టి టు మ పటమాలికాకసు 45-50 లీతమ మతల తటవు 35-45 లీతమ ఇరుణుటావతుమ అతఱకు పిన్పుమ వినియోగిపొగురుకు కుర్రాతలాన పంక్క చిటెకు కింరతా ఎంపతలు పిరచినై ఎన విచారణైకుమువినార విలాకునిరు. ఇలంకైత తయారిపొగురుకు కిటెకు మంకు అవరు కానుకు పోతియ పాతకాప్ప అనికిన్రతా. ఎంపతు తామ అటిపపటప పిరచినై ఎన అవరుకసు వర్పురుత తినారు. ఇవ వారు నోకుని ఇలంకైయిలు గుండులు తనిపపట తయారిపొగురిన నిలి ఉరుతియర్రతెనుమ ఇంత నెగుకుటయినుల పెగ్గమ పాలాన తయారిపొగురు తమతు మతలీటెటప పాతకాప్పతరు కాక పమ్మె తటతథత పిన్ పార్చియే పటంకసిత తయారికు వెణ్ణియులు తెనుమ కుమువినార సట్టింకొట్టినార. నిలిమా ఇప్పటియిర్నతు తునిచిచలమికు చిల చింకసప పటత తయారిపొగురు పుతియ పాన్నియిలే కిస్తి తువమ నిరమయి పటంకసిత తయారితతమ ఈను కురికించర పాలతు. అవరుకసాతు ముయర్చియై ఎవసవు పోర్రినుమ తకుమ విచారణైక కుమువినార కురిపిట్ట

ఉంఱాట్ట వెమినాట్టుప పటంకణ్ణకిటెయై పోట్ట.

పిరిత తానియావిలే, అంత నాట్టుప పటత కాగారిపొగురుకు ఏచోట పాత్రుకప్ప అనికి కప్పబుకిన్రతు పటత కసిత తిరయిటుమ మొతత నేరతతిల పిరిత తానియ పటత తయారిపొగురు కురిపిట్ట పక్కతి ఉన నాట

ஏற்பாட்டின் நோக்கமா கும். இத்தகைய ஏற்பாடு வேறு பல நாடுகளிலும் இருக்கின்றது உள்ளூர்ப் படங்களுக்கென தி ரை நேரத்தில் ஒரு பகுதியினை ஒதுக்கு வைதன் மூலமோ அல்லது வெளி நாட்டுப்படங்களை இறக்குமதி செய்தைக்கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமோ உள்ளுரிலே தயாரிக் கப்படும் படங்களுக்கு சிறப்பான பாதுகாப்பையளிக்கலாம் என்பதனை பிரித்தானிய உட்பட எத்தனையோ நாடுகள் உணர்ந்திருந்த போதிலும் இலங்கை அதனை இதுவரை காலமும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கையிலே தயாராகும் சிங்கள தமிழ்ப் படங்கள் இந்தியர்விலிருந்து இறக்குமதியாகும் படங்களோடு பொருத வேண்டியுள்ளன. குறிப்பாக இங்கு தயாரிக்கப்படும் ஒருஷிலதானதமிழ்ப் படங்கள் கூட தென்னிந்தியதமிழ்ப்படங்களின் கடுந்தாக்குதலினால் தினாறுகின்றன. தங்குதடையின்றி இங்கு இறக்குமதியாகும் தமிழ், இந்திப் படங்கள் உள்நாட்டுப் படத் தயாரிப்பிற்குப் பெரும் முட்டுக்கட்டடயாக உள்ளன என்று திரைப்பட விசாரணைக்கும் அறிக்கை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகின்றது. ஆனால் திரைப்பட இறக்குமதியர்களின் கருத்தோ வேறு. உள்ளூர்ப் படத்தயாரிப்பு உயிர்வாழுவேண்டுமென்றால் இந்தியப் பட இறக்குமதி இன்றியமையாதது என்பது அவர்களது கட்சியாகும். சிவோன் தியேட்டர் ஸ்

ஸ்தாபனத்தார் விசாரணைக்கும் விற்குச் சமர்ப்பித்த குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளனர்; ஓராண்டில் பன்னிரண்டு சிங்களப் படங்களுக்கு மேல் திரையிலேவது அத்துணை ஆதாயத்தைத் தேடித் தராது. பன்னிரண்டே ஆகக் கூடிய தொகை ஒன்பது படங்களே நியாயமான கணிப்பாகும். மேலும் வேறு சிங்களப் படத்தின் பேர்ட்டியின்றி கொழும்பிலே 4-6 வாரங்களுக்கு ஒரு சிங்களப்படம் ஒடினால் தான் ஆதாயம் பெறமுடியும். ஆதலால் ஓராண்டிற்கு ஆகக் கூடியது பன்னிரண்டு சிங்களப் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன என வைத்துக்கொண்டால் மிகுதிக்கு தமிழ் ரடங்களை இறக்குமதி செய்வதை விட வேறு வழியில்லை.

இந்த வாதத்தை விசாரணைக்குமுள்ளர் ஏற்க மறுத்தனர். இரு சிங்களப் படங்கள் ஒரே நேரத்திலே திரையிடப்படுவது உசிதமல்ல என்ற கூற்றினை உதாரணங்கள் மூலம் குழுவினர் மறுக்கின்றனர். ‘மங்கவிக்க’, ‘உடரட்ட மெனிக்க’ என்னும் இரு சிங்களப் படங்கள் ஒரே நேரத்தில் திரையிடப்பட்ட போதிலும் இரு படங்களும் யோதிய வருமானத்தைச் சம்பாதித்தன. இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் இவ்விரு சிங்களப் படங்களும் ஒரே இந்தியப் படத்தின் இருவேறு பிரதிகள்!

இந்தியப் படங்களை இறக்குமதி செய்து விநியோகிப்பதன்

ஒலம் கூடுதலான ஆதாயத்தைப் பெறுவதனால், இந்தியப் படங்களின் இறக்குமதியைத் தடை செய்யலாகாதென இறக்குமதியாளர் கூத்குரவிடுவதில் வியப்பில்லை. ஆனால் உள்ளூர்ப் படத்தயாரிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தியப் படத்தை இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தினால் கூத்திரைப்படத் தொழில் இல்லை. இதனால் எமது படங்களின் தரம் வெகுவாய்ப்பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை வரும் மறுக்குமுடியாது. இந்தத் தரங்கெட்டப் படங்கள் இங்குவராது தடைபிறப்பித்தாற்றினால் ஈழத்துத் திரைப் படங்களுக்கு வாழ்வு பிறக்கும்; எமது தனித்துவம் மலரும்.

இந்தியப் பட இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும்

தொமினிக் ஜீவர்

‘மஸ்லிகை’ யில்

பதில் சொல்லுவார்

இலக்கியத் தரமான கேள்விகளுக்கும் கலீ சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகளுக்குமே பதில் சொல்லப்படும்.

கலீ - இலக்கியமல்லாத கேள்விகளுக்குக் கண்டிப்பாகப் பதில் சொல்லப்பட மாட்டாது.

அஞ்சலட்டையில் மாத்திரம் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

கேள்வி - பதில்

60. கஸ்தாரியார் வீதி, யாழிப்பாணம்.

ஐங்குற மஹாராஜனுக்குப் பதில்:

இலங்கை எழுத்தாளர்களும் புத்தக வெளியீட்டுப் பிரச்சினையும்

ஓ. இக்பால்

அழுத்து இலக்கிய வாணிலே பத்திரிகைகளில் பெயர்திப்பட்டுப் பதிவேற்றப்பட்ட காரணத்தால் எழுத்தாளரானவர்கள் சிலரிருக்கின்றார்கள். பிர்ணனியில் எழுதியவர் ஒதுங்க எழுத்திலே பெயர் பதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் ஒரு சிலர் உலாவுகின்றார்கள். உண்மைத்திமையூடைய எழுத்தாளர்கள் பலரிருக்கின்றார்கள். எழுதாது விட்டாலும் நாங்களும் எழுத்தாளர்களே என்று மார்த்தட்டுவோர் பலரிருக்கின்றனர். இந்தக் கூடமுத்தனையையும் எழுத்தாளர்கள்தான் என்று நிச்சயம் செய்வது பத்திரிகைகளும், வானேவிச் சாதனமுமே! எழுத்தாளரை உருவாக்குவதும், எழுத்தாளரை சிருஷ்டிப்பதும் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இலகுதான். இந்த உண்மைக்கொடை (Gift) யுடையோரைத் தெரிந்துகொள்வதற்குரிய நிறைந்த சாதனங்களிங்கில்லை. எழுதும் தரம் மிக்க ஆக்கபூர்வமான இலக்கியங்களை இங்கு புத்தகரூபத்தில் காணுதல் எளிதான்

தல்ல. அதற்குக் காரணம் புத்தகம் வாங்கிப் படிப்போர் இங்கிலியன்பதல்ல; புத்தகத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவோர் இங்கிலிலை.

ஏனில்லை? அந்தப்ரதிப்பும், இந்த வெளியீடு, அந்தப் பப்ளி கேசன், இந்த உரிமையாளர். அந்தப்பண்ணை என்றெல்லாம் இருக்கின்றனவே! என்று கூறுவதையும் நாம் கேட்கத்தான் செய்கின்றோம். அவையெல்லாம் ஈழத்தைப் பாறுத்தமட்டில், எழுத்தாளன் மறைவாக நின்று கொரவம் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்றுத்தைப்பட்ட ஒரு'லேபல்' தான். அந்த 'லேபலில்' மறைந்து கொள்ளும் எழுத்தாளன்தானே தன்புத்தகத்தை வெளியிடும் கஷ்டங்களை அனுபவித்தேயாகவேண்டும். அத்தனைக்கஷ்டங்களினாடாகத்தான் இத்தனைபுத்தகங்கள் ஈழத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன; என்பதை இப்போதாவது நாம் வெளியில் கூறி விரலை வாயில் வைத்துக்கொள்வோம்,

இன்று இந்திய எழுத்தாளர்கள், இலங்கை எழுத்தாளர்கள் என்ற மாயை உண்மையில் விலகிவிட்டதை நாம் காண்கின்றோம். அதற்குக் காரணம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் வட்டாரமே என்று பூர்ணமாகக் கொள்ள முடியாது. அந்தக் கைங்கரியத்தைச் செய்தவர் 'பகீரதன்' தான்.' நமது நாட்டுத் தமிழிலக்கியம் அவர்கள் நாட்டிலக்கியத்திலும் பத்துவருஷங்கள் பின்தங்கி நிற்கின்றது', என்ற கோஷத்தை எழுப்பியதும், நமது ரோஷத்தைக் காட்டுவதற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் வட்டாரம் உதவி செய்தது. அதற்காக நாம்' பகீரதனு'க்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். இன்று நமது இலக்கிய வளர்ச்சியைத் தமிழ் நாட்டவரே கண்டு புள்ளாங்கிதமடைகின்றார். அதற்குக் காரணம்; ஈழத்து எழுத்தாளர்களது புத்தகங்கள், இந்திய வெளியீட்டாரின் பண்ணையிலிருந்து வெளிவந்ததுதான்.

செ. கணேசலிங்கத்தின் மூன்று சிறுக்கதைத் தொகுதிகள், இரண்டு நாவல்கள், ஒரு மொழி பெயர்ப்பு நூல் கலைப் 'பாரி நிலையம்' வெளியீட்டுள்ளது. அத்துடன், அழுத்துவிங்கத்தின் ஒரு சிறுக்கதைத் தொகுதி, கா. சிவத்தம்பியின் ஒரு விமர்சன நூல், க. கைலாசபதியின் ஒரு இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல், அ. ந. கந்தசாமியின் ஒரு அறிவு நூல், மு. கணபதிப்பிள்ளையின் தமிழார ய்ச்சி நூலுக்கும் பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. மாறு

கத் தேசத்தினதும், தேச இலக்கியத்தினதும் பெருமையும், முயற்சித் திறமையும் தமிழ் நாட்டிலும் பரந்து துவங்குகின்றன. அங்கு வெளியிடும் நூற்கள் இலங்கைச் சந்தைக்கு வருவதால் ஏற்படும் செலாவணி விஷயத் தில் ஈழத்துக்குப் பொருளா தார முடை காணலாம் என்றிருந்தால், வெளியிட்டு நிறுவனங்களை, இந்திய வெளியிட்டு நிறுவனங்களைப் போல ஏற்படுத்திச் சிறந்த இலக்கிய ஆக்கங்களை ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடமிருந்து பெற்று வெளியிடக்கூடிய வர்கள் முன்வரவேண்டும். அதற்குத் தனியார் பொறுப்பேற்க முடியாவிடன், சாஹித்திய மண்டலம் பொறுப்பேற்க முன் வரலாம். இந்திய வெளியிட்டார் செய்யும் வியாபாரத்தைச் சாஹித்திய மண்டலம் பொறுப்பேற்க முன்வரலாம். இந்திய வெளியிட்டார் செய்யும் வியாபாரத்தைச் சாஹித்திய மண்டலம் இலக்கிய ஆக்கங்களை இந்திய வெளியிட்டார் இரண்டாவது பதிப்பாகவும் பதித்து வெளியிடுகின்றனர்.

சாஹித்திய மண்டலம் இந்தியாவில் பதப்பக்கப்பட்ட புத்தகங்களைக் கடந்த ஆண்டில் ஒதுக்கித் தள்ளி யிருப்பதை எந்த வகையில் ஆதாரக்கலாம? ஈழத்தின் எழுத்தாளன் இந்திய வெளியிட்டார் ஆரிதா குற்றத் திற்காக, அவனது திறமையை மட்டம் நட்டும் மண்டனைச் செயல்தான் சாஹித்திய மண்டலம் செய்திருக்கின்றது. பொதுவாகப் பார்க்கப்போனால், சாஹி

திய மண்டலம் எழுத்தாளனின் திறமையை மட்டிட அவனைக் கொண்டே அச்சிட்ட ஒரு நூலை அவனிடம் எதிர்பார்க்கின்றது. ஈழத்தின் சிறந்த இலக்கிய ஆக்கமொன்றிற்கு அல்லது சாஹித்திய மண்டலம் எதிர்பார்க்கும் சிறந்த ஆக்கங்களுக்குப் பரிசில் கொடுத்து ஆசரிக்க வேண்டுமானால், சாஹித்திய மண்டலம் அச்சிட்ட புத்தகத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை எழுதிய பிரதிகளைப் பார்வையிட்டுச் சிறந்தவற்றிற்குப் பரிசில் கொடுத்துப் பதிப்பி ததும், தரமானவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டும் ஈழத்து இலக்கிய முயற்சியை வளம்பெறச் செய்யலாமல்லவா?

இலக்கிய உலகமும், இந்தநாட்டுத் தரமான ரசிகனும், மேற்கூறப்பட்டவற்றை உணர்த்தான் செய்கின்றான். ஆகையாற்றான், ஈழத்து எழுத்தாளனது இலக்கிய ஆக்கங்களை இந்திய வெளியிட்டார் இரண்டாவது பதிப்பாகவும் பதித்து வெளியிடுகின்றனர்.

வங்காள மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதும் போது இதிலுள்ள இலக்கணப் பிளைகளைத் திருத்துக் கொடுத்து என்ற தலைப்பின் கீழ் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளில் தாகூரின் நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களையே எடுத்துப் பண்டிதர்கள் கொடுப்பார்கள். இதில் ஆச்சரியம் என்ன வென்றால் தாகூரை இன்று உலகமைனத்துக்கும் தெரியும். பிழைத்திருத்தம் கொடுத்த அப்பண்டிதர்களின் பெயர்கள் ஒன்றுமே இன்று ஒருவருக்கும் தெரியாது.

எனது பாத்திரங்களை நான் கண்ட பேட்டி!

'செய்தி வேட்டை'
நிருபர் நித்தியலிங்கம்

டோமிலிக் ஜீவா

நிருபர் நித்தியலிங்கத்தின் பெயர் 'செய்தி வேட்டை'ச் சிறுகதையில் புஜைப் பெயராக இருக்கலாம். ஆனால் இப் புஜைப் பெயருக்குள் மறைந்திருப்பவர் யார் என்பது ஏற்கனவே பலருக்குத் தெரியும். நான் இருந்து மஸ்லிகைக்காக அலுவல் பார்க்கும் இந்த மூலையில் இருந்துதான் எப்போவே ஒரு காலத்தில் அவர் தமது ஆரமப காலச் செய்திகளைப் பத்தி ரிகைகளுக்கு அனுபவுது வழக்கம். அக் காலம் தொட்டு நானும் அவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். சில பல அபிப்பிராய முரண்பாடுகளால் ஒரு சில சமயங்களில் இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் கதைக்காமல் இருந்த சம்பவங்களுமானுடு. அது கோபத்தின ஒளியாவல்ல. காதவர் பரிபாதையில் சொன்னால் ஊடல்; அல்லவாவதான். அவரது ஆற்றலையும் சுழியோடும் திறமையையும் பார்த்துப் பார்த்தே நான் பலத்தடவை வியப்படைந்திருக்கிறேன். 'மன்னன் மேல் நாடுகளில் மறக்க வேண்டிய ஒருவர் என்றே பலருக்கு மனம் திறந்து சொல்லிப் பாராட்டி இருக்கிறேன். அத்தனை நுட்பமான விதீவகம் வாய்ந்தவர். இவரை ஒரு பத்தாரை நிருபர் என்று மாத்திரம் என்னுஸ் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இங்கு வாழும் அத்தனை சிருஷ்டி எழுத்தாளர்களின் திறமையை விடப் படைப் பாற்றல் நிறையப் பெற்றவர். அந்த முறையில்தான் எனது இப்பது வருடத் தொடர்பில் இவரை அனுஷ்டி வந்திருக்கிறேன். எனது மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்கும் இவரி

டமே பல ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டதுண்டு. இதை விட முக்கியம் ஒன்றுண்டு. பெரிய பெரிய தலைவர்கள், பாராளு மண்றப் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்கள் தான் பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்திகளை வெளிவந்த காலம் இருந்தது, இலங்கையில். இவருக்கும் நமக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு திறமையை அறிந்து தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற இவரது நல் நோக்கமும் ஒருங்கு சேர்ந்ததின் விளைவே எழுத்து எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் முக்கிய செய்தியாகவும் அவர்களது பெயர்கள் உப தலைப்புக்களாகவும் வெளிவர முடிந்தது. இன்றல்ல, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுத்தாளர் கருத்தைக் கண்ணியப்படுத்திப் பிரசரித்த பெருமை இவரைச் சாரும். தொடர்ந்தும் எழுத்து எழுத்தாளர்களை—போலிகளையல்ல — மதிப்பதுடன், தக்க தக்கூஆலோசனைகளையும் சொல்லி வருவதுடன், இன்று எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகவே நம்மில் பலரால் மதிக்கப்படத்தக்க அளவிற்கு தமிழையும் ஒருவராக இணைத்துக்கொண்டுள்ள நண்பர் நிருபர் ஒரு சுருக்கெழுத்து அகராதியாகும் அவரது பேட்டிதான் இது. இப் போட்டியை நான் எடுக்கப்பட்டபாடு இருகிறதே— அப்பப்பா !

கே. உங்களது தொழிலுக்கும் எழுத்தாளருக்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா? அப்படியானால் அது என்ன, என்ன?

ப: செய்தியின் பரிபூரண வளர்ச்சியே சிறுக்கதை, நாவல், கவிதையாகக் கை கால் முனைத்து வளர்கிறது. சிறந்த ஒரு சிறு கதை எழுத்தாளன் நம் போன்றவர்கள் தேடித் தரும் ஒரு சாதாரண செய்தியை வைத்துக்கொண்டே உயிர்த் துடிப்புள்ள கதைகளைச் சிருஷ்டித்துவிட முடியும். என் வெண்டு என்ற உங்களது கதைகூட—

இந்த வகையில் வானத்தை நோக்கி வெற்றிகரமாகப் பறந்த ஒன்று தானே! எனவே, செய்தியாளருக்கும் சிருஷ்டி இலக்கியாக்காரர்களுக்கும் ஏதோ தொடர்பிருக்கிறது என்றால், அது தற்புகழ்ச்சியாகாது. இந்த வகையில் நானும் ஒரு நிருப்பார்தான் என் எண்ணிப் பெருமைப்பட இடமுண்டல்லவா? இன்று நம்மிடையேயுள்ள எழுத்தாளர்களில் பலரும் எனது நெருங்கிய நண்பர்கள்தான். நாம் ஒன்றுகவே வளர்ந்தவர்கள்.

ஒருவருக்கொருவர் உதவி யாகவும் இருந்துள்ளோம் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன், நான். தொடர்ந்தும் நமது நெருக்கம் பிளவுபடாது, ஒருவருக்கொருவர் குழிபறிக்க நினைக்காதவரையில்...

கே: எழுத்து எழுத்தாளர்கள் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ப: குறைபாடு ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு சீக்கிரம் வளர்ந்துவிடத் துடிப்பவர்கள் பலர் நேராக வளர்ந்திருக்கின்றனர். இவ்வளவு தூரம் எழுத்தாளர்பட்டியல் நீண்டு விடுமா என்று நான் கூடாருக்காலத்தில் எண்ணியதுண்டு. சிந்தனைத் திறனும் செயலில் பிடிப்பும் இருந்தால் ஒன்முனேறக்கூடாது? ஏனே தெரியவில்லை: நமது எழுத்தாளர்களில் பலரும் சிறுகதைகள் எழுதுவதுடனே திருப்தியடைந்து விடுகின்றனர். ஏனைய இலக்கியத்துறைகளில் புகுந்து முன்னேறப் பயப்படுகின்றனர். இது முடியாத காரியமல்ல, என்பதைக் கடந்த கால வளர்ச்சி நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஒரு துறையில் ஒருவர்கொடி கட்டிப் பறந்தால் அந்த வழியிலேயே தொக்கமுனைக்கூர்க்கோ தவிர, அதற்கப்பாலும் சிந்தித்துக்காரியமாற்றுபவர்கள் இன்

ஞும் அதிகமாக வரவேண்டும்; வளரவேண்டும். வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் குறைவாக இருந்த காலத்தில் பேருவைப் பிடித்து வழிசைமத்துத் தந்த ஆகர்ஷபுருஷர்களாக அமைந்தவர்களுக்கு எழுத்து இலக்கியரசிகர்கள் கூடகடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கே: உங்களது தொழிலைப்பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ப: பெருமையாகக் கருதுகிறேன் என்றுதான் பலரும் சொல்வார்கள். வாழ்க்கைப்பிரச்சினையைச் சமாளிக்க அது கை தருகிறது என்பதே எனது பதிலாகும். எனவே எனதுதொழிலில் நான் நேரிக்கிறேன்: அது என்னைக்கை தூக்கிவிடுகிறது!

இந்தத் தொழிலை மட்டும் நம்பிவாழ்ந்துவிட முடியாது என்று புத்திமதி புகட்டியவர்களுக்கு எனது 20 வருடகால வாழ்வே அவர்களுக்குப் பாடமாகும். எனவே ஆர்வமுள்ளவர்கள் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நம்பி இதில் இறங்கலாம். இத்தொழிலைச் சுயவிளம்பரத் திற்காகப் பயன்படுத்தி நானேராஜா என்று நடந்தவர்கள் தூக்கி எறியப்பட்டு வருவதை ஒர் எச்சரிக்கையாகவே மதிக்கிறேன். நேரமையாகவும் திறமையுடனும் பக்க

அம்புவில்

அப்புவில் நம் மூதாதையர் கருவி!
 ஆதவால் அவைகளே அணிந்தவனுக்பு
 போர்க்களத் தெழுர்ப் பொடியன் வீரவான்,
 போயினன்:
 எய்த அம்பேறி எதிர்த்தரப் பொருவனின்
 காக்கிச் சட்டைப் பொத்தான் கழன்றது!
 வீரவான்.....விழுந்தனன்; விலாவில்
 ஒரேலும் பெஞ்சாதொடித்தன சன்னமே,

— மஹாதவி —

கம் சாயாது பந்தம் பிடிக் காது சேவை செய்தால் இதை விடப் பெருமைதரக் கூடியசிறப்பான பணி வேறு எதுவுமே இல்லை என் பதே கடந்த காலம் எனக்குக் கற்றுத் தந்த படிப் பினையாகும்.

கே; எனது கதைகளில் உங்களுக்குப் பிடித்த மானது உண்டா? அப்படிப் பிடித்த கதையானால் ஏன் அக்கதை உங்களுக்குப் பிடித்து?

ப; ஏன் இல்லை? பலவுண்டு. அவற்றில் 'படுமுடிச்சு' என்மனதைத் தொட்ட சிறுக்கையாகும், இன்றைய ஆபாச சிந்தனை பள்ளிக்கூடப் பராயத்திலிருந்தே தீவிரமாக வளர்கிறதே ஸ்பெஷல் பாட புத்தகங்களுக்குள் குப்பை கூளங்கள் மறைந்து வகுப்பறைகளுக்குள்ளேயே பவனி வருகின்றன என்பதையும் படுமுடிச்சு கூட்டாமல் கூட்டிக் காட்டுவதில் வெற்றிபெற்ற கதை, தற்கு

றியான பெற்றேருக்கு அவர்களது பிள்ளைகள் மாணவ லேபலில் செய்யும் லீலாவிநோக்கங்களை இது அம்பலமாக்குகின்றது. நடுங்கும் கரங்களால் சன் சீலைத் தலைப்பின் படுமுடிச்சை அசிழ்த்துத் தனது மகனுக்குப் பாடபுத்தகம் வாங்கக் காசெடுக்கும் அந்த முதுகிழவி பாழ்ப்பாணத்துத் தாய்மையின் ஓப்புயர்வற்ற நினைவுச் சின்னம். 'பெண்கள் விடுதியில் ஆணின் பிரேசம்' இம்மாதிரியான புத்தகங்களின் மீது உயிரையே வைத்திருக்கும் மாணவ - மாணவிகளை நான் பல முறை சந்தித்திருக்கிறேன். படுமுடிச்சு என்மனம் நிறைந்த கதை.

கே. உங்களைப் பற்றிய எனது கதை வெளிவந்ததினால் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அநுபவங்கள் எதைப் பற்றியாவது கூற முடியுமா?

ப. நிருபர் நித்தியவிங்கம் நான் படித்து ரசித்துச் சிரித்த நயமான நகைச் சுவைக் கதைகளில் ஒன்று. அந்தச் 'செய்தி வேட்டை' நிருபர் கற்பணைப் பாத்திரந்தானே, அல்லது உண்மையின் நிஜ உருவமோ என்று அக்காலத் தில் பலரும் மண்டையைப் போட்டு உடைத்ததுண்டு. நிருபர் நித்தியவிங்கத்தைப் பேனு என்ற உளி அழகுபடுத்தியதைக் கண்டு தலையைப் பிரித்துத்தச் செய்தது;

அதே சமயம் தலை சரியக் கூடியான காரியமும் புகுந்து விட்டது. 'உண்ணவிரதமா? பட்டினிச் சாவர?' என்பதை மோப்பம் பிடித்தறியாதவராகிய நிருபர் நித்தியவிங்கம் மற்றைய நிருபர்களை அவமானப்படுத்திவிட்டார் என என் மற்றவர்கள் கருதக் கூடாது? நம்மைப் பொறுத்தவரை வெற்றியும் தோல்வியும் அசட்டுப் பட்டமும் ஏற்படுவது சகசம். அவற்றையெல்லாம் எப்படி யோடுகிழவுகி சமாளித்து விடுகிறோம். அம்பலமாகி அவதிப்படுவதுமுண்டு.

கே. என்னைப் பற்றி எழுத்தான் என்கின்ற முறையில் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ப. சந்தர்ப்பத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தத் தெரிந்த திறமைசாலி. நமது எழுத்தாளர்களிடையே குருச்சந்திர யோகக்காரன் என்று கூடச் சொல்வேன். அதோடு விடாக் கண்டன். பிடித்ததை இறுதிவரை தனித்து நின்றேனும் போராடிச் சாதிக்கூடிய துணிச்சலும், முகமஜையோ மரியாதை வரம்பையோ பாராது மனதில் பட்டதைக் கூடாமல் எடுத்துக் கூறும் தன்மையையும் நான் உங்களிடம் காணகிறேன். எழுத்தாளனின் உரிமைக் குரல் தான் டொமினிக் ஜீவா என்பேன்; இதை எவரும் ஆட-

சேபிக்க மாட்டார்கள் என் பதும் எனது எண்ணம். கடலீஸ் எல்லையாக வைத்து வடக்குத் தெற்கு என்கிற வாதம் எழுத்துறையில் சமயா சமயங்களில் தொனிக் கிறது. இந்தச் சுரம் கொஞ்சம் டிக்ரி குறையுமானால் இங்கிதமாக இருக்கும்.

கே. நீங்கள் பல துறைசம்பந்தப்பட்ட பலரைப் பேட்டி கண்டிருப்பீர்கள். அந்தப் பேட்டிக்கும் நான் உங்களைக் காணும் இந்தப் பேட்டிக் கும் என்ன வித்தியாசத் தைக் காலூகிறீர்கள்?

வ. கேள்வியைக் கேட்டு வைப் பதுடன் இதுவரை தப்பி வந்த எண்ணை இந்தப் பேட்டி பதில் சொல்லவும் வைத்து விட்டது. கேள்வி கேட்பது சுலபம். ஆனால் பதில் சொல்வது எவ்வளவு பெரிய கஷ்டம் என்பதை இப்பொழுது தான் உணருகிறேன். இது ஒரு புதுமையான அனுபவம். எனக்கு. என்றாலும் இந்தப் புதுமையை வரவேற்கிறேன். சும்மா சுற்றி வளைக்காமல் எனக்கு மட்டும் பயன்படாமல் வாசகர்களுக்கும் பயன் படக் கூடிய பிரச்சனைகள்தான் நல்லது என்பதே எனது விருப்பம். இப்படியாகப் பதில் சொல்லும் இக்கட்டில் நான் என்றுமே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளேன்.

அன்பு வெளி யீடு

புதிய இரு
புவியியல்
நூல்கள்
வெளிவந்துவிட்டன.

★ ஆரம்பப் புவியியல்
(எட்டாம் வகுப்புக்குரியது)
(உலகம், இலங்கை படப் பயிற்சி யாவுமுளது)

★ பொதுகூப்புவியியல்
(வினாவிடை)

G. C. E. A/L
வகுப்பிற்குரியது.

பிரபல புத்தகசாலைகளில்
கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ வீங்காரா

புத்தகசாலை

கே. கே. எஸ். வீதி,
பாற்ப்பரணம்.

கே: மல்லிகையைப்பற்றி ஏதாவது சொல்ல முடியுமா?

ப. மல் லி கையை நான் ஒழுங்காகக் காசு கொடுத்து வாங்கி வீாசிப்பவன், நல்ல மணத்தைப் பரப்பும் மலர்க் கொத்துத்தான் மல்லிகை அதிலே சில மலர்களில் அரசியல் வாசனையும் வீசத் தான் செய்கிறது. ஏதாவது ஒரு நோக்கத்துடன்தான் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் வெளியிடப்படுகின்றன. மல்லிகை இதற்கு எப்படி விதி விலக்காக முடியும்? ஏதோ ஒரு குறிக்கப்பட்ட வட்டத் திறஞ்சல் மட்டும் நின்று சூழ

லாமல் பரவலானமுறையில் பலதரப்பட்ட வர்களின் கருத்துக்களுக்கும் விஷய தானங்களுக்கும் மல்லிகை இடமளிக்கிறது. புதிய புதிய உத்தி முறைகளை மல்லிகை கையாண்டு வருவது மற்ற நைய பத்திரிகையாளர்களும் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். தனிமனித முயற்சி யொன்று இவ்வளவு நாட்கள் தாக்குப்பிடித்து நிற்கி முடிந்து மல்லிகையின் ஒவ்வொரு புதுப் புது இதழ் களைக் காணும்போது தலைமாம்பு என்னியெண்ணி வியப்பட்டுவதுண்டு, நாள்.

ஷோக்கெல்லோ கந்தையா அண்ணர் அவர்களைப் பேட்டி காண முனைந்து முயற்சிக்கிறேன்; முடியவில்லை. இருந்தாலும் அவரைப் பேட்டி கண்டு பிரசரித்து விடுவேன் என்பதில் எனக்கு ஓரளவு நம்பிக்கையுண்டு. கூடிய கீகிரம் மல்லிகையில் அவரது பேட்டியை நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம்.

அடுத்த இதழில்:

'சுரை யான் திருப்பாம்'
மகிழ்ராஜா அவர்களது

பேட்டி விவரம் வெளிவரும்

உலக நூல்கங்களில் அழகு சுப்பரமணியத்தின் புத்தகம்

அழகத்துப் பிரபல எழுத்தாளரான அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய ‘‘த பிக் கேள்’’ (THE BIG GIRL) என்ற என்ற ஆங்கிலச் சிறுகதைத் தொகுதியின் பிரதிகளை, இந்தியா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, மலாயா, பிரான்ஸ், அவஸ்திரேலியா, இல்லோர் உட்பட இருபத்தொரு நாடுகளின் தேசிய நூல்கங்களுக்கு பாடசாலை நூலகச் சங்கம் அனுப்பி வை திருக்கிறது.

அழகத்து எழுத்தாளர்கள் தமது நூல்களை சங்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தால் தாம் அவற்றை பிற நாடுகளின் தேசிய நூல்கங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பதாக யாழ் மத்திய கல்லூரி நூலகர் திரு. கா. மாணிக்கவாசகர் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்தியா மீது படை யெடுத்து வெற்றி கண்ட அவக்ஸான்டர் மாமன்னன் ஒரு இந்திய அழகி மீது காதல் கொண்டான்.

இதை கேள்வியற்ற மன்னின் குருவும் நண்பனுமான தத்துவஞானி அரிஸ்டோடைல் மன்னனை ‘இந்த காதல் ஆபத்தானது. அதை விட்டு தள்ளுங்கள்’ என்று பணித்தார்.

மனம் உடைந்த மாமன்னன் அரிஸ்டோடைல் கூறிய அனைத்தையும் தன் காதலியிடம் கூறிமனம் வருந்தினான்.

கோபம் கொண்ட அந்த அழகி எப்படியாவது அந்தக் கிழவன் அரிஸ்டோடைலை இழிவு செய்து பழி தீர்க்க வேண்டுமென்று என்னினான் ஒரு நாள் அரிஸ்டோடைல் தோட்டத்தில் புத்தகம் வாசித்து கொண்டிருக்கயில் சீவ்வரை அந்த அழகி அனுஷ்ட தனது ஆடல் பாடல் மூலம் தத்துவஞானியை மயக்க முயன்றான்.

இதை சில வினாடிகள் கவனிக்கவில்லை, அரிஸ்டாடில். சிறிது நேரம் சென்றதும் அவரது மனமும் இலேசாகா நெகிழுத் துவங்கியது மெல்ல புத்தகத்தைக் கைவிட்டு அவளை மோக்கன்னைல் பார்க்கலானார்.

பழி தீர்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த அந்த அழகி சிரிப்புடன் சொன்னான்; “நான் உங்கள் விருப்பப்படி இனங்கத் தயார்; ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. என்னை உங்கள் முதுகில் ஏற்றி இரண்டு கையையும் காலையும் நிலத்திலுள்ளி கொஞ்சத்தாரம் சுமக்க வேண்டும்”

அரிஸ்டோடைல் சரியெற்று அவளை முதுகில் தூக்கி நடக்கத் துவங்கினார். அப்பொழுது திடீரென தோட்டத்தி நூழைந்த அவக்ஸான்டர் இந்தக்காட்சியைப் பார்த்து வியப்புற்றார். நிலைமையைச் சமாளித்து, கொஞ்சமும் தயங்காமல் அந்த தத்துஞானி கூறினார்; “பாருங்கள் அரசே! நான் காதலுக்கு உதவாத ஒரு கிழவன். தாங்களோ இலைஞான அரசன். என்னை இவள் இந்தப் பாடுபடுத்தினான் என்றால், தங்களை இவள் என் பாடுபடுத்துவான் என்பதை நானே செயலில் இப்பொழுது காட்டுகிறேன்” சொல்லிவிட்டு அரிஸ்டாடில் புத்தகக்கை வாசிக்கலாம்.

அனுப்பியவர்: ஏ. எம். மோகமட்

Maniam StOre

53, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.

Phone: 684

ரலி சைக்கிள், சைக்கிளின் உதிரிப் பாகங்கள், பெட்டிரோமாக்ஸ், பெட்டோமாக்ஸ் பாட்ஸூகன், பயன்டன் பேஞ்ககள் மற்றும் சாயப்புச் சாலான்கள்யாவும் இங்கு விலை சுராயமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தயவு செய்து ஒரு தடவை இங்கு விலையால் செய்து பாருங்கள் மணியாம் ஸ்ரோாம் ஸ்ரோாம்

53, கஸ்துரா நிலை விதி, யாழ்ப்பானம்.

கபே கைக்ஸ்

83-87, மின்சார நிலை விதி - யரழ்ப்பானம் (புதிய பல் நிலையம் முன்பாக)

எங்களிடம் கொஞ்சமுறைப்படி தயாரித்த

★ நேரீடு ✪ காப்பி ✪ சிற்றுண்டிகள்

எந்தேரமும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சுத்தமான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட மாமிச போசனம்,

காலை 10 மணி தொடக்கம் இரவு 10 மணிவரை இவகே கிடைக்கும்

ஓரு தடவை இங்கு விலையம்செய்யுங்கள்

இங்கைய எமது குதரவார்களுக்கு எங்கள் நன்றி திடீச் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், பழவகைகள் செற்றிலை போன்றவைகள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

வினாக்கள் யாழிப்பாணம்

இப்பெறுது நடவேற்றிறது

K. S. கோபாலகிருஷ்ணனின்

பேசும் தெய்வம்

சிவாஜி * பக்ரதி * நார்கேவ் * நக்கரவ்
நடத்தது

அடித்த வேளியிடு:

முக்கா முகிம்பாரின்

தேவன் மணி

திரைக் கதை - வசனம் 'சே'

ஜூமிளிக்லோஸன் * கே. ஆர். விஜயா
நார்கேவ் * உந்தராந்துஸ் * சே நடத்தது

சிக்கிரம் ஏதிர்பாருங்கன்

ஒன்றான்தவிகடன் மூலம் இலட்சக்கணக்கான ரசிகர்
களைப் பவசப்படுத்திய ஜெயகாந்தவின் நாவல்
அவராலேயே திரைப்படமாக்கப்பட்ட

யாருக்காக அழுதான்?

கதை - வசனம் - ஸ்டர்ச்ஷன் ஜெயகாந்தன்

நார்கேவ் * விஜயா பாலையா

மற்றும் முன்னணி நடிகர்கள் நடத்தது.

இலக்கிய ரசிகர்கள் மிக ஆவலுடன் ஏதிர்பார்க்கும்
திரைத்தியம் சிக்கிரம் இங்கு திரைவிடப்படும்.

வினாக்கள் யாழிப்பாணம் 60, கல்துரியார் வீதியில் வசிப்பவரும் மன்னைக் கூடியிரும், வெளியிடுவாருமாவ டொமினிக் லீவா அவர்களுக்காக, யாழிப்பாணம் 56, பங்கை வீதியில் வசிக்கும் அ. எதிர்கா மநாதன் அவர்களால் யாழி. நாவலர் அச்சுக்கடத்தில் அச்சிடு வெளியிடப்பெற்றது.